

ВІСНЕСТІТОРЪСЬ

Revista Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

БЛАГОВІСНИК

Журнал Українського Православного Вікаріату Румунії

Nr. 1 / №1 mai-iulie 2023 / травень-липень 2023

ISSN 3008 – 4474 ISSN-L 3008 - 4474

CUPRINS / ЗМІСТ
ARTICOLE / СТАТТІ

10 БІБЛІЙНИХ ПОРАД ДЛЯ МОЛОДІ	4
ZECE POVEȚE BIBLICE PENTRU TINERII CREȘTINI.....	5
PREZENȚA ȘI DARURILE DUHULUI SFÂNT ÎN VECHIUL ȘI NOUL TESTAMENT	8
ТВЕРЕЗІСТЬ	11
РІЗДВО СВЯТОГО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ	14
DOR DE DUMNEZEU.....	15
ЧИ ЦІ ДНІ В ЯКИХ ЖИВЕМО Є НАЙГІРШИМИ З ІСТОРІЇ ВСЬОГО СВІТУ?.....	16
НОЇІ ZILEI DE MÂINE.....	19
NOI EXIGENȚE PENTRU PASTORAȚIA VÂRSTNICILOR, ÎN ANUL OMAGIAL DEDICAT ACESTORA.....	22
ПІСТ СВЯТИХ ПЕРВОВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА (ПЕТРІВКА)	27
POSTUL SFINȚILOR APOSTOLI	29
CUVIOSUL VASILE DE LA POIANA MĂRULUI - UNUL DINTRE CEI MAI IMPORTANTI UCRAINENI DE PE TERITORIUL ROMÂNIEI	30
ПРЕПОДОБНИЙ ВАСИЛІЙ ПОЯНАМЕРУЛСЬКИЙ - ОДИН ІЗ ПРОВІДНИХ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ.....	33
BISERICA „SF. ÎNTOCMAI CU APOSTOLII, MARELE KNEAZ VOLODYMYR ȘI SF. IERARH PETRU MOVILĂ” DIN LUGOJ LA JUBILEU.....	36

DIN VIAȚA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

O ALTFEL DE ORĂ DE ISTORIE	41
ІНАКШИЙ УРОК ІСТОРІЇ	42
HARAMUL BISERICII DIN BISTRA	43
CONCURS DE POEZIE RELIGIOASĂ	43
PREMIERA PARTICIPANȚILOR LA CONCURSUL DE POEZIE RELIGIOASĂ.....	48
DESPRE POEZIE ȘI CREDINȚĂ.....	48
HARAMUL BISERICII DIN DRAGOMIREȘTI.....	52
HARAMUL BISERICII DIN REMETEA MICĂ	53
HARAMUL BISERICII DIN VALEA VIȘEULUI.....	54
HARAMUL BISERICII PAROHIEI POIENILE DE SUB MUNTE Nr. 1.....	54
HARAMUL MĂNĂȘTIRII „SFÂNTA TREIME”, PEREU	56

AJUTORUL OFERIT UCRAINEI / ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА ДЛЯ УКРАЇНИ.....	56
HARAMUL BISERICII DIN REMEȚI	58
URMELE SFINȚILOR UCRAINENI ÎN ROMÂNIA /СЛІДИ УКРАЇНСЬКИХ СВЯТИХ В РУМУНІЇ	59
HARAMUL MĂNĂSTIRII RUSCOVA.....	62
GRUPA MOLODÎ Z УКРАЇНИ В СІГЕТСЬКІЙ ЦЕРКВІ	63
HARAMUL BISERICII DIN BOCIOIU MARE.....	64
HARAMUL BISERICII DIN CRASNA VIȘEULUI.....	65
HARAMUL BISERICII DIN REȘIȚA.....	65
HARAMUL BISERICII POIENILE DE SUB MUNTE Nr. 3	67
HARAMUL BISERICII DIN CRASNA VIȘEULUI – MAIDAN.....	68
TABĂRA ORTODOXĂ A BUCURIEI.....	69
MITROPOLITUL IOAN, ÎN MIJLOCUL CREDINCIOȘILOR UCRAINENI DIN LUGOJ.....	70

Colegiul de redacție: Pr. Vicar Dr. Nicolae Lauruc (redactor șef), Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Ardelean Vasile, Pr. Brotnei Viorel, Pr. Brotnei Virgil, Pr. Cinar Gheorghe, Ierom. Dr. Nicolae Danco, Pr. Dr. Iurcea Ioan, Pr. Șanta Iulian, Pr. Sacaloș Mihai și Pr. Consilier Marius N. Lauruc.

Редакційна колегія : от. Вікарій д-р Микола Лаурук, от. Благочинний Петро Рагован, от. Благочинний Петро Росока, от. Арделеан Василь, от. Бротней Віорел, от. Бротней Вергілій, от. Чінар Юрій, от. Ієромонах Д-р Ніколає Данко, от. д-р Юрча Іван, от. Шанта Юліан, от. Сакалош Михайло та от. Радник Маріус Н. Лаурук.

blahovysnyk@gmail.com

Str. Bogdan Vodă, Nr. 12

Sighetu Marmăției, Maramureș 435500România

Tel.0262.315114 ; 0760.321.594

Autorii materialelor sunt responsabili, în întregime, pentru conținutul materialelor publicate.

ARTICOLE / STATTI

10 БІБЛІЙНИХ ПОРАД ДЛЯ МОЛОДІ

Старозавітній праведник Товит вдовоївся великої ласки, щоб один з архангелів, на ім'я Рафаїл, побував в нього в домі і навіть більше цього був супроводителем далеких доріг його сина. Перед своєї смерті Товит дає своєму синові Товитові дуже цікаві поради, яких згрупували в формі десять поради.

Ці поради можуть стати непохитним правилом життя християнської молоді. Книгу Товита називають навіть «моральним кодексом юдейської сім'ї» (архієпископ Вартоломей Ананія), але вона може бути добрим світлом стопів нашої християнської молоді, бо – ж «для св. отців Товит є прототипом християнина» (К. Бадаліца).

Книга Товита «відзначається відмінною повчальністю», пише в своїй «Біблійській енциклопедії» архимандрит Никифор.

Ради цієї відмінної повчальності пропонуємо нашим християнським родинам прочитати, проаналізувати і просити Божої допомоги щоб ці науки сприяли дітям нашим які щоб росли подібно Богомладенця «... мудрістю, віком та благодаттю, у Бога й людей» (Лк. 2,52).

Ось, поради праведного Товита (Тов., глава 4) дані своєму синові:
1 – В усі дні пам'ятай Господа Бога нашого і не бажай грішити і переступати заповіді Його. Благословляй Господа Бога повсякчас і проси у Нього, щоб путі твої були праві й усі діла і наміри твої благоуспішні, бо жоден народ не владний в успіху починань, але Сам Господь посилає все благе.

2 – В усі дні життя твого чини правду і не ходи путями беззаконня, бо якщо ти будеш робити за істиною, у справах твоїх буде успіх, як у всіх хто чинить за правдою.

3 – Із майна твого подавай милостиню, і нехай не шкодує око твоє, коли будеш творити милостиню. Ні від якого убогого не відвертай лиця твого, тоді і від тебе не відвернеться лице Боже. Коли в тебе буде багато, твори з того милостиню і коли в тебе буде мало, не бійся творити милостиню і потроху... милостиня спасає від смерті і не попускає зійти в темряву. Милостиня є багатий дар для всіх хто творить її перед Всевишнім. Роздавай хліби твої біля гробу праведних.

4 – Бережися, сину мій, всякого виду розпусти. Візьми собі дружину із племені батьків твоїх, але не бери дружини іноземної.

5 – Люби братів твоїх і не піднось серцем перед братами твоїми..., тому що від гордості погибель і велике безладдя.

6 – Платня найманця який буде працювати в тебе, нехай не переночує в тебе, а віддавай її негайно.

7 – Будь обережний сину мій, у всіх учинках твоїх і будь розсудливим у всій поведінці твоїй. У всякого розсудливого проси поради і не нехтуй порадою корисною.

8 – Що ненависне тобі самому, того не роби нікому.

9 – Вина до сп'яніння не пий і пияцтво нехай не ходить за тобою на путі твоїй.

10 – Сину мій, коли я (батько) помру поховай мене... коли мати твоя помре, поховай її поряд зі мною, в одному гробі.

Вікарій от. др. Микола Лаурук

ZECE POVEȚE BIBLICE PENTRU TINERII CREȘTINI

Vechitestamentul Tobit s-a învrednicit de mare dar, ca unul din cei șapte arhangheli, pe nume Rafael, să intre în casa lui și mai mult decât atât, să-l însoțească într-o lungă și grea călătorie pe fiul acestuia, Tobie. De abia după ce s-au întors din călătorie, s-a descoperit familiei cine este el de fapt.

edificatoare pentru familia cea mare a creștinilor din toate locurile și timpurile. Ele pot constitui lumina pașilor tinerilor noștri. Pentru Sfinții Părinți „Tobit este un prototip al creștinilor” (Cristian Bădiliță). Cartea lui Tobit „iese în evidență prin povețele sale de excepție”, scrie în Enciclopedia biblică arhimandritul Nichifor. Aceste învățături de mare profunzime se află în capitolul patru al cărții lui Tobit. M-am străduit să le așez în ordinea lor valorică, punând prima dată obligațiile față de Dumnezeu, pe urmă față de sine, față de părinți și față de aproapele.

1. Adu-ți aminte în toate zilele, fiule, de Domnul Dumnezeu nostru și să nu dorești a greși și a călca poruncile Lui. Binecuvântează pe Domnul Dumnezeuul tău în tot timpul și cere de la El ca drumurile tale să fie drepte, iar cărrile și gândurile tale să izbândească, căci nu orice neam are chibzuință, ci însuși Domnul dă toate bunătățile.
2. Fă ce-i drept în toate zilele vieții tale și nu umbla pe căile nedreptății, căci dacă tu lucrezi într-o adevăr, vei izbuti în toate lucrările tale. Ceea ce urăști tu însuși, aceea nimănui să nu faci.
3. Dă milostenie din averea ta și să nu aibă ochiul tău părere de rău când vei face milostenie; nu-ți întoarce fața ta de la nici un sărac și atunci nici de la tine nu se va întoarce fața lui Dumnezeu. Pe măsura avuțiilor tale, fă din ele milostenie. Când ai mult, dă mai mult; dacă ai puțin, dă mai puțin, dar nu te teme să faci milostenie, căci îți vei aduna comoară bună pentru ziua nevoii. Că milostenia izbăvește de la moarte și nu te lasă să te cobori în întuneric. Adu din pâinea ta la mormântul dreptilor, dar nu le da păcătoșilor.

4. Păzește-te, fiule, de orice desfrânare și, înainte de toate, ia-ți soție din seminția părinților tăi, nu-ți lua soție străină.
5. Ia seama, fiul meu, în toate lucrurile tale să fii binecrescut în toată purtarea ta. Cere sfat de la orice înțelept și nu disprețui nici un sfat folositor.
6. Vin până la îmbătare să nu bei și beția să nu călătorească cu tine pe cale.
7. Din lene izvorăște sărăcia și lipsa mare, căci lenea este mama foamei.
8. Cinstește-o pe mama ta și n-o părăsi în toate zilele vieții ei și fă ce este plăcut în fața ei. Nu-i întrista duhul cu nimic. Adu-ți aminte, fiule, că ea a înfruntat multe primejdii pentru tine când te-a purtat în pânțele. Fiule, când voi muri, să mă îngropi! Când ea va muri, s-o îngropi lângă mine, în același mormânt.
9. Fiule, să iubești pe frații tăi și să nu te mândrești cu inima ta față de frații tăi și față de fiii și fiicele poporului tău, încât să nu-ți iei femeie de la ei, pentru că din mândrie izvorăște pieirea și multă tulburare.
10. Plata celor ce lucrează la tine nu o amâna pe mâine, ci dă-le-o îndată, căci și ție se va răsplăti de vei sluji lui Dumnezeu.

Asupra fiecărei povește merită să cugetăm mult și, fără îndoială, vom constata că nu și-au pierdut actualitatea. Constatăm că dreptul Tobit subliniază faptul că Dumnezeu este viața noastră. Se pare că două dintre poveștile lui primesc o atenție deosebită, și anume: milostenia și cinstirea mamei. Foarte interesant este faptul că vorbește despre mândrie prin prisma iubirii față de frați. Câtă profunzime în această învățătură! Mândria se pare că prinde rădăcini în ura dintre frați, dintre cei apropiați în sânge și credință și de aici începe să se dezvolte, dar păgubește întâi de toate pe cel ce o cultivă și o răspândește, rodind în sufletul acestuia multă tulburare. Porunca „să nu-ți iei femeie străină!” trebuie privită în toate dimensiunile ei. Iudeii cereau aceasta datorită faptului că celelalte neamuri erau străine de credința în Dumnezeul cel adevărat. Tinerii noștri tot așa trebuie să privească căsătoriile lor. Indiferent ce ar fi, nu ne putem lepăda de Dumnezeul cel viu, cel adevărat.

Precum acest om drept a fost o excepție în poporul iudeu, privind buna viațuire în Dumnezeu și aleasa creștere ce a dat-o unicului său fiu, tot așa în aceste vremuri, când, vorba unui gânditor bisericesc, „învățătura creștină nu este conștientizată la sferă largă, ci este ironizată”, părinții care vor avea parte de bucurii duhovnicești din partea copiilor, vor fi o excepție. Nădărdim că aceste povește pot contribui la îndreptarea privirilor noastre, a părinților și a copiilor

creștin-ortodocși, la Pruncul Iisus, care creștea „... cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni” (Lc. 2,12).

Vicar Pr. Dr. Nicolae Lauruc

PREZENȚA ȘI DARURILE DUHULUI SFÂNT ÎN VECHIUL ȘI NOUL TESTAMENT

Ne aflăm în zi de mare sărbătoare, în care Biserica prăznuiește momentul Pogorârii Duhului Sfânt peste Sfinții Apostoli în ziua Cincizecimii. Această sărbătoare o putem considera drept Ziua de naștere a Bisericii în chip văzut ca fiind „trupul” al cărui cap este Domnul Iisus Hristos. În ziua

acestui mare praznic, după predica Sfântului Apostol Petru s-au convertit la creștinism „ca la trei mii de suflete” (**Fapte 2,41**), care au constituit prima comunitate creștină din Ierusalim.

Evenimentul pogorârii Duhului Sfânt peste Apostoli este descris în Sfânta Scriptură de Evanghelistul Luca în cartea **Faptele Apostolilor în capitolul 2**. Despre acest eveniment ne vorbește și Sinaxarul zilei de Luni a Sfințelor Rusalii: „În această zi, în Lunea Rusaliilor, prăznuim pe însuși Preasfântul de viață Făcătorul și întru tot puternicul Duh, Unul din Treime, Dumnezeu, Cel de o cinstire, de o ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul.

În ziua Cincizecimii S-a pogorât Duhul Sfânt, în chip de limbi de foc, peste Sfinții Apostoli, în foșorul unde stăteau ei, și s-a așezat peste fiecare dintr-înșii. Pentru cinstirea Sfântului Duh, dumnezeieștii Părinți, care pe toate bine le-a

tocmit, cu prilejul Cincizecimii, au rânduit o sărbătoare deosebită, în această zi a Rusaliilor”.

Întrucât la acest mare praznic sărbătorim a treia Persoană a Sfintei Treimi, pe Duhul Sfânt, m-am gândit, pe baza Sfintei Scripturi să vorbesc despre prezența și darurile Duhului Sfânt în creația Sfintei Treimi.

Prezența Duhului Sfânt în Vechiul Testament

Cunoașterea lui Dumnezeu nu este un rezultat al efortului nostru, ci rod al descoperirii divinității Care Se revelează pe Sine omului. Dumnezeu ni se descoperă treptat în Sfintele Scripturi, mai întâi în Vechiul Testament ca Unicul Dumnezeu, iar mai apoi, în Noul Testament, ca Dumnezeu Unul în ființă, dar întreit în Persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

În cele ce urmează mă voi referii la Persoana Duhului Sfânt prezentă în Vechiul Testament, dar și la principalele puncte noutestamentare, care expun lucrarea Sfântului Duh în economia mântuirii lumii.

În Vechiul Testament, din primele pagini ale Scripturii, descoperim prezența Duhului Sfânt. În referatul despre creație ni se spune că asupra materiei nedefinite încă, Duhul lui Dumnezeu Se purta deasupra apelor (**Fac. 1,2**). În interpretarea Sfântului Vasile cel Mare, acest pasaj arată puterea creatoare a Duhului Sfânt. Tot în cartea Facerii se prezintă sfatul dumnezeiesc: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră,, (**Fac. 1, 6**), a fost înțeles de exegeții creștini ca fiind sfatul dumnezeiesc al Preasfintei Treimi. Lucrarea Sfântului Duh la creație este descrisă și în cartea Psalmilor: „*Cu Cuvântul Domnului cerurile S-au întărit și cu Duhul gurii Lui toată puterea lor*” (**Psalmul 32,6**).

Una din cele mai cunoscute teofanii în istoria poporului ales din Vechiul Testament, este cea de la stejarul Mamvri (**Fac. 18**). Acest capitol descrie cum Dumnezeu se arată lui Avraam în chipul a trei Oameni și, deși sunt Trei, Avraam Li se adresează la singular: „*Doamne, de am aflat har înaintea ta...*” (**18, 3**).

Mai clar însă, Persoana Duhului Sfânt este prezentă în Vechiul Testament în aleșii lui Dumnezeu care au condus poporul Israel, amintim pe: Moise (**Num. 11, 16-17**), Iosua (**Num. 27, 18**), sau judecătorii: Ghedeon (**Jud. 6, 34**), Ieftae (**Jud. 11, 29**), Samson (**Jud. 13, 25**).

Vechiul Testament ni-L prezintă pe Duh Sfânt ca fiind cel care unge pe primii regi: Saul (**I Reg. 11, 6**) și David (**I Reg. 16, 13**). De asemenea, în cărțile

profetice, Proorocia este prezentată ca lucrare a Duhului lui Dumnezeu. Astfel, Duhul Domnului îl poartă pe Ilie Tesviteanu (III Reg. 18, 12) și prin același Duh, David (II Reg. 23, 2), Isaia (Is. 48, 16), Iezechiel (Iez. 2, 2) și alții proorocesc.

Lucrarea Duhului Sfânt în Noul Testament

În Noul Testament, prezența și lucrarea Duhului Sfânt este prezentată ca fiind în strânsă legătură cu lucrarea Tatălui și a Fiului, în iconomia mântuirii lumii. Duhul Sfânt Se pogoară în pântecele Fecioarei Maria la Buna Vestire (Lc. 1, 35); Se pogoară în chip de porumbel la Botez peste Hristos cufundat în apele Iordanului (Lc. 3, 21-22); Hristos este plin de Duhul Sfânt, Care-L duce în pustia Carantaniei (Lc. 4, 1). Mai mult, Duhul Sfânt este activ în minunile pe care le-a lucrat Hristos (Mt 12, 28) și-L susține în momentul Jertfei pe Cruce (Evr. 9, 14).

În marea cuvântare de despărțire, Hristos descoperă ucenicilor faptul că urmarea preamăririi Sale prin Pătimiri și Înviere va fi pogorârea Duhului Sfânt. Hristos caracterizează Persoana Duhului ca Mângâietor – adică Cel care îi va susține într-o lume ostilă, și Duh al Adevărului – ca Cel prin care umanitatea va avea acces la Adevăr (In. 14, 6). Același Duh Sfânt le va aduce aminte și îi va învăța toate pe ucenici și pe urmașii lor, mărturisind pe Hristos (In. 15, 26). De asemenea, Duhul Sfânt le va vesti pe cele viitoare (In. 16, 30) și va slăvi pe Hristos (In. 16, 14). În ceea ce privește relația cu Tatăl și cu Fiul, Duhul Sfânt de la Tatăl purcede și este trimis de Fiul de la Tatăl (In. 15, 26).

După Înălțarea la cer a Domnului Hristos, Duhul Sfânt se pogoară peste lume, nu ca să-l înlocuiască pe Hristos, ci ca să extindă lucrarea Acestuia.

În final ne vom referi și la darurile Duhului Sfânt, pe care le găsim atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament.

În Vechiul Testament, profetul Isaia, în cartea sa, inspirat de Dumnezeu ne prezintă în **capitolul 11, versetele 2 și 3** șapte daruri ale Duhului Sfânt: „*Și Se va odihni peste El Duhul lui Dumnezeu, duhul înțelepciunii și al înțelegerii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al buneicredințe. Și-L va umple pe El duhul temerii de Dumnezeu.*” După Sfântul Maxim Mărturisitorul, prin darul temerii încetăm să mai păcătuim, iar prin cel al tăriei începem lucrarea virtuților. Celelalte daruri ne conduc spre iluminare.

În Noul Testament, Apostolul Pavel pomenește de zece daruri ale Sfântului Duh: „*Iar roada Duhului este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credința, blândețea, înfrânarea, curăția*” (Gal. 5, 22).

Sfântul Ioan Gură de Aur, vorbind despre Darurile Duhului Sfânt, spunea într-o omilie a sa la Rusalii: „*Te întreb, care bunătate din cele ce alcătuiesc mântuirea noastră nu s-a înfăptuit prin Duhul Sfânt? Prin Sfântul Duh ne-am izbăvit de robie, am fost chemați la libertate, am fost urcați la înfiere, am fost plăsmuiți din nou, de sus, ca să spun așa, și am lepădat povara grea și urât mirositoare a păcatelor. Prin Duhul Sfânt avem soboare de preoți, avem cete de învățători. Din izvorul acesta avem și darurile descoperirilor și harul vindecărilor. De aici își au obârșia și toate celelalte cu câte se împodobește biserica*”.

Sfântul Serafim de Sarov, un mare Sfânt al Bisericii Ortodoxe (1759 – 1833), într-o discuție cu fiul său duhovnicesc Motovilov despre adevăratul scop al vieții creștinilor pe pământ spune: „*Adevăratul scop al vieții noastre creștine constă în dobândirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. ...Dar ia aminte, fiul meu, numai fapta bună în numele lui Hristos ne oferă darurile Duhului Sfânt*”.

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt ne cheamă în fiecare an să lucrăm și noi pentru adevăratul sens al vieții noastre, acela de a ne împărtăși de darurile Duhului Sfânt revărsate în lume prin Biserica lui Hristos.

Pr. Iulian Șanta

Bibliografie

- Sf. Vasile cel Mare**, Despre Sfântul Duh, Ed. IBMBOR, București, 1988;
Didim din Alexandria (cel orb), Despre Sfântul Duh, Ed. Sofia, 2001;
Sf. Grigorie de Nazianz, Cele cinci cuvântări teologice, Ed. Anastasia, București, 1993;
Sf. Ioan Gura de aur, Predici la Duminici și Sărbători, Ed. Bunavestire, Bacău, 1997-2005.
Arhimandritul Lazarus Moore, Sfântul Serafim de Sarov, O Biografie Spirituală, Ed. Agapis, București, 2002.
Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, Teologia Dogmatică Ortodoxă, Ed. IBMBOR, București, 1998.

ТВЕРЕЗИТЬ

«Шукайте найперше Царства Божого й правди Його, а все це вам додасться» (Мт. 6,33). Для цього шукання нам треба починати із оновлення розуму: «Око – світильник для тіла. Тож як око твоє буде здорове, то й усе тіло твоє буде світле. А коли б твоє око лихе було, то й

усе тіло твоє буде темне.» (Мт. 6, 22-23) – розум є наше духовне око а зберігання чистого розуму є необхідне для нашого духовного життя. Тому

тема шукання Царства небесного нагадує нам, через цей приклад ока, про тверезість, яка є нашим старанням зберегти наші думки чисті, а це є самим початком нашого духовного життя, нашої віри.

Думки злі, які можуть пошкодити нашій вірі, приходять на нас не тільки як спокуси але і ми їх кличемо через: лінивість, гріховність, байдужість. Кажемо легко: *«прощаю але не забуваю»*; *«та що аж грішу, Бог простить, бо всі грішні»* – і на решті ми задоволені що такі думки не від нас але від спокусителя. Але чого ми

лишаємося, чого ми дозволяємо таким думкам зайти у наш розум а після того у наші серця? Це доказує що ми ще не почали жити побожно. Коли знаємо що нам треба вперше зберігати наші думки, треба мати духовної тверезості, і не чинимо нічого, то означає що ми не хочемо жити похристиянськи, що любимо більше того від якого нам треба нормально зберігатися. І так, ходимо далі до церкви, бо думаємо що ми християни, але часом, після 5, 10, 30 років ставимо собі питання: *«яка мені хосна? Де є та благодать яку Бог обіцяє, де є життя мирне? Ходити або не ходити до церкви, молитися чи не молитися однаково»*. Доходимо до переконання що все те що ми знали, що ми чули, що ми читали, все те казки, а не щось поправдішне. Де ми виділи таких побожних людей як ті про які говорить нам Святе Письмо або Життя святих? Не видимо таких людей бо не стараємося імітувати їх. Коли ми не будемо старатися сповнити у своєму життю всі Божі заповіді, і через них наблизитися до Бога, тоді можемо шукати скільки хочимо таких людей, але не знайдемо. І яку хосну маємо аж чуємо про побожних людей коли ми ще далеко від Бога?

Святі отці кажуть що тверезість є початком нашого нового життя, і через тверезість ми шукаємо і слідимо Бога.

Тверезість означає бути уважним на все те що заходить у нашу думку. Через твирезість ми вперше очищуємо наш розум а вдруге находимо мир, тишину. На приклад хтось приходить до нас і каже нам що другі говорили за нас; аж ми приймаємо всі ті інформації (які можуть бути поправдішні чи ні) тоді ми вже стаємо неспокійними, думаємо тільки на те що ми чули. Твирезість нас навчає навіть не слухати такі казки. Тільки так можемо зберігати мир в нашій душі, і очистити наші серця від всякої неспокійної нечистоти – «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать».

«Стережися, щоб у серці твоїм не зродилася зла думка» (Второзаконня 15,9) – через розум і серце ми пов'язуємося до Бога. Любов «не думає лихого» (1 Кор. 13,5) – навіть і думка на лихе віддаляє нас від Бога, доказує що через її присутність ми відказалися волі Божої – думки Божої.

Ці слова нагадують нам що так як тіло не може жити без їжі так і духовне життя не може існувати без твирезості. Слова Спасителя роблять нам зауваження щоб ми не дійшли якомсь до фальшивого духовного життя. Чуємо про чудеса, пророкування, чудуємося, молимося, сповідаємося, каємося, але і так можемо бути сліпими духовно, бо не відчуваємо нічого (так як би їли і не відчували смак їжі – їмо бо знаємо що нам треба їсти, але на силу); стаємо сліпими духовно тому що чуємо про Бога, але не видемо Його.

Від нашого розуму, від нашої думки починає оновлення нашого життя- вибираємо з нашого розуму всі нечистоти, всі дурниці і робимо так місця для нової думки, але постійно треба нам бути уважними на всі наші думки, старатися зберігати їх чистими. «Не уподібнюйтеся до віку цього, але перемініться відновою вашого розуму, щоб пізнати вам що то є воля Божа, добро, приємність та досконалість» (Рим. 12,2).

от. Маріус М. Лаурук

РІЗДВО СВЯТОГО ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ

«Псалмами й піснями та співом духовним вшануймо Пророка від пророка, плід з неплодної, найбільшого між усіма народженими з жінок, громадянина пустині, славного Івана, промовляючи до нього: Хрестителю Спаса і Предтече, що маєш сміливість задля твого святого народження! Умоляй Христа, щоб дав світові мир і душам нашим велику милість.» Цими словами одного співу вечірні починаємо празнувати різдво Пророка, Предтечі і Хрестителя Івана. І всі співи богослужінь цього свята нагадують нам про його чудове народження, але також пов'язують, так як і нам придставленно

Євангелистом Луком, народження Предтечі до народження Того перед Яким він мав народитися і приготувати Йому дорогу.

Тому, аж ми кажемо за Спасителя що Він – Слово, співи називають Івана Хрестителя Голосом Слова, тому що і народився перед Ним але і проповідував перед Нього, приготівлюючи людей до наближення Царства: «Сьогодні Голос Слова розв'язує язик батька, що занімів був задля невірства; він проображає багатодітність Церкви та й розриває узи материнської неплодності. Наближається світильник Світла, зоря сповіщає прихід Сонця правди, для збудування і спасіння душ наших».

Все на вечірні цього празника співи пов'язували і порівнювали народження Предтечі і Спасителя: «Єлисавета зачала Предтечу благодаті, а Діва – Господа слави. Обидві матері вітали одна одну, а немовлятко Єлисавети здригнулось у лоні, слуга ж бо звеличував Владика.» І теж на вечірні, один спів прикликає нас брати приклад Єлисавети у її прославлення Богородиці: «Погляньмо на Єлисавету, яка до Марії промовляє: Звідкіля мені це, що прийшла до мене Мати Господа мого? Ти Царя носиш, а я воїна; ти Законодавця, а я законослужителя; ти Слово, а я Голос, що проповідує царство небесне.» – ми всі прикликані брати

приклад Єлисавети, якої слова похвальні і молитовні до Богородиці ми повторюємо кожного дня у головній молитві присвячені Богородиці.

Через життя до якого Бог вибрав Св. Івана, останій із пророків відрізняється від інших не тільки тим що Він говорив про Спасителя якраз перед Його проповідування, але і своїм строгим життям, яке йому було приписано ще ангелом який явився Захарії. Через це строге життя присвячене Богові він многими був названий ангелом в тілі чоловіка (тому, наприклад, в многих іконах він розписаний маючи крила), або той чоловік який наблизився найбільше до чинів ангелських: «Сьогодні Єлисавета радісно народжує останнього з пророків: начало апостолів, земного ангела і небесного чоловіка, Голос Слова, воїна і Предтечу Христового.»

от. Маріус М. Лаурук

DOR DE DUMNEZEU

Оmul este o ființă foarte complexă din toate punctele de vedere: trupesc, sufletesc, neurologic, psihic, duhovnicesc, etc. Din punct de vedere sufletesc, știm că sufletul omului se manifestă prin sentimente, în funcție de situație și de starea pe care acesta o trăiește. Așa avem sentimentul dragostei, al urii, al răzbunării sau al milei.

Există însă în om un sentiment sădit de Dumnezeu, sentiment care se numește DOR. Dorul este mai mult decât o stare psihologică, este o stare duhovnicească profundă pe care o simțim față de Creatorul nostru, sentiment care ne împinge să ne plecăm genunchii înaintea lui Dumnezeu și să ne dorim o strânsă legătură cu El. Dorul este acel sentiment pe care-l trăiesc miile de copii după părinții plecați departe pentru a câștiga o pâine. Este acel sentiment pe care-l simt părinții după copiii lor, de asemenea plecați peste hotare pentru un trai mai bun. Este sentimentul părinților care și-au condus copiii spre veșnicie, dorind cu mare

speranță să-i reîntâlnească cândva... Este sentimentul profund pe care-l simțim fiecare dintre noi față de un prieten de-al nostru și care, din diferite motive, s-a îndepărtat de noi. Fiecare dintre noi oamenii, trăim acest sentiment mai des sau mai rar, însă cu siguranță l-au trăit și îl trăiesc toți oamenii care se nasc pe pământ.

Creștinul are însă un dor care este mai presus de orice dor, și anume dorul de Dumnezeu. Creștinul tânjește după Creatorul său și-l caută. Dorește să-L simtă, să-L vorbească, să-L întâlnească și să-L cunoască cât mai mult. Dacă nu ar fi așa atunci de ce mai mergem la biserică? De ce dorim să ne împărtășim? De ce postim? De ce cădem în genunchi pentru a ne ruga? De ce ne străduim să facem fapte bune și să ne înmulțim credința? Răspunsul e unul singur: din dorul profund de Dumnezeu – Creatorul nostru!

Un teolog apusean, G. Pappini, spunea următoarele: „toți au nevoie de Tine, Doamne chiar și cei care nu știu aceasta. Flămânda crede că-i trebuie pâine, dar îi este foame de Tine. Însetatul crede că vrea apă, dar îi este sete de Tine. Bolnavul caută sănătatea, dar boala nu-i altceva decât lipsa Ta. Cine caută frumusețe Te caută pe Tine fără să-și dea seama. Cine dorește adevărul, Te dorește pe Tine cel ce ești singurul adevăr, singura bogăție, singura desfătare.” Fericitul Augustin zicea: „neliniștite sunt inimile noastre până ce nu-și găsesc odihna în Tine”.

Dorul de Dumnezeu este sentimentul suprem al sufletului fiecărui creștin, de aceea să-L rugăm pe Tatăl nostru Cel ceresc, să păstreze în noi aprinsă flacăra dorinței de apropiere, de cunoaștere și de împreună viațuire cu El .

Pr. Iurcea Ioan

ЧИ ЦІ ДНІ В ЯКИХ ЖИВЕМО Є НАЙГІРШИМИ З ІСТОРІЇ ВСЬОГО СВІТУ?

Багато з людей з'ясовуючи недалеко минулість через призму сьогодення, кажуть що це найгірші часи з історії всього світу. Не можемо казати що є найгірші. Правда, що для одних людей світу є найгіршими; для братів з України, в дійсності є найгіршими. Для нас, українців з Румунії, та взагалі всього людства землі, вони є найлукавішими.

Весь старозавітній Закон, Господь наш Ісус Христос помістив в двох заповідях. «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь. А друга однакова з нею: люби ближнього як самого себе. На цих двох

заповідях увесь Закон і пророки стоять» (Мт. 22,37-40).

Основа любови до Господа – це молитва. «Молитва є виразом міри нашої любови до Господа», сказав блаж. Августин. Св. Євагрію монах казав, що: «Молитва є піднесення розума і волі нашої до Бога». Св. Іван Ліствичник висловлюється подібно св. Євагрію і каже: «Молитва з огляду на свою природу – це приставлення та єднання людини з Богом, а з огляду на свою дію вона піддержує світ і поєднює його з Богом». Невидимий воріг людського роду помножив своєю хитрістю боротьбу щоб перервати з'язок людини з Богом. І як це робить?

- Змагається зробити розум людський рабом техніки, рабом телебачення та інтернету.

Ніколи в своїй історії, людина не була таким рабом матерії, як зараз стала рабом телебачення та інтернету. Православна Церква не є протів телебачення та інтернету, але навчає нас мати розсудливість відносно нашого перебування при телебаченню та інтернету. Щирі та вірні науковці наших часів закликають людство хоронитись перебільшення. Чому це? – Тому що сидячи забагато при телебаченню та інтернету будемо шкодити своєму здоров'ю, псігичному та тілесному. Так сильно пов'язаний розум людський до інтернету що не має сили, не має часу стати пару хвилин на молитву. Св. Ап. Павло закликає нас молитись безперестанку (1 Сол. 5,17). На основі його слова, Православна Церква навчає нас молитись постійно «молитвою

умною, молитвою Ісусовою». («Господи Ісусе Христе, Сину Божий помилуй нас»).

Світлої пам'яті, великий владика України Феодосій Полтавський, мав цікаве слово і говорив: «Проблема часу є що люди часу не мають». Не мають часу, тому що телебачення та інтернет поїдає їм час.

Один румунський науковець, Вірджіл Георге, називає телебачення та інтернет «кхронофагом» (той що поїдає час).

Старозавітній пророк Ездра, в третій своїй книзі має цікаве слово відносно останніх часів світу і пише: «Останніми днями люди будуть обтяжувані многими даньми і скриється путь правди». Так багато обов'язків має людина наших часів, що стає самолюбною. Покриваючись цими обов'язками не простягає руку милосердя до свого ближнього, до того який в дійсності потребує братньої любови. І це все робить наш воріг щоб не сповнилось в нас слово Спасителя: «Люби свого ближнього як самого себе». І більше цього, наш воріг змагається вибрати з нашої душі і останні сліди любови і поставити вмісто неї сильну ненависть до ближнього. Для цього він знаходить різні причини яким щоб людство довіряло.

Світлої пам'яті, великий румунський богослов Дмитрій Станілоє писав, що : «Кінець світу настане коли не буде дороги від сусіда до сусіда».

Бажаю закінчити мою смиренну науку з чудовим віршом якого автор ігумен Віссаріон Остапенко. Вірш називається «Новітній ідол».

Перед образом лампадка	До опівночі від ранку
Не горить у кутку святім,	Хвиля хвилю доганя,
Поселився служитель пекла-	Розум, серце, слух і очі
Атеїст на місці тім	Затуманив сатана
Несподівано ввірвався,	Часто діти з переляку
Підібравши час-момент,	У сні зриваються вночі
Телевізором назвався,	Бо одержав вихователь
Показавши документ	Від свідомості ключі
Молодь так вже розпустилась	Неспокійно в кожному домі
Честь доходить до руїн,	Брат – не брат і друг не друг,
В дормоїдів обернулась	Беззаконня , мов в Содомі,
В паразитів для країн	Сполонило все навкруг

У кутку родинний образ
Це для дому була честь
Та тепер його рогатий
Телевізор випхнув геть

Не жевріє вже лампадка
Бо часи уже не ті,
Сіє плевела отруйні
Цей лихий Едемський змій

Прот. Микола Лаурук

НОЇИ ZILEI DE MĂINE

În ultimele săptămâni auzim tot mai des că gradul de civilizație al unei societăți poate fi măsurat de grija arătată categoriilor vulnerabile (bătrâni, copii, persoane cu deficiențe etc). Parafrazând această afirmație, putem spune că gradul de însușire al mesajului Evangheliei de către o comunitate creștină (indiferent de confesiune) este dat de modul în care își îngrijește persoanele vulnerabile din punct de vedere spiritual. Iar cei care au nevoie de cea mai mare grijă sunt cei care cad în diverse încercări, ispite și caută să se îndrepte prin pocăință.

E ușor să pierdem din vedere faptul că absolut toți suntem păcătoși, supuși încercărilor, ispitelor, tentațiilor, într-un cuvânt, supuși greșelii. „Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi. Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curețe pe noi de toată nedreptatea. Dacă zicem că n-am păcătuit, îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este întru noi” (1 Ioan, 1, 8-10).

De multe ori păcatul ne este prezentat cu fast de către Ispititor. Ne este adus în față ca un măr de aur, din basmele vechi, ca un dar frumos împachetat și suntem înșelați să credem că acele lucruri „extraordinare” ne vor face fericiți. Dar, mușcând din mărul de aur, descoperim că acesta este putred, deschizând darurile frumos ambalate, descoperim acolo doar dezamăgire și rușine. Indiferent de gravitatea greșelii noastre, urmează, de cele mai multe ori, clipe

de deznădejde în care Ispititorul, așa cum ne-a păcălit să cădem în păcat, întunecându-ne rațiunea, ne induce gândul sumbru al imposibilității îndreptării greșelii, a pocăinței pentru păcatul făcut. Nici înainte, nici după, nu avem, de cele mai multe ori, puterea de a analiza lucrurile rațional, nu vedem nicio cale de ieșire. Cădem într-o prăpastie adâncă a deznădejdii, înăbușiți de gânduri negre. Unii ajung, astfel, la sinucidere, cel mai mare rău pe care ni-l putem face.

De aceea, poate că cea mai mare milostenie pe care o poate face un creștin, e să ajute pe cel care se află într-o astfel de stare. Nu să arate cu degetul spre el, nu să arunce cu pietre în el, nu să se bată cu pumnul în piept, asemenea fariseului, mulțumind lui Dumnezeu că nu este ca acel păcătos. De fapt, mândria fariseică este mai gravă, mai scârboasă decât orice păcat.

Cine se gândește oare la ceea ce are în suflet cel care cade și e conștient de greșeala făcută, căutând îndreptarea? Cine se gândește la ceea ce simte păcătosul care regretă amarnic greșeala făcută? Puțini. E adevărat că nu oricine poate ajuta în astfel de situații. Puțini știu cum să o facă. La fel cum mulți nu știm să acordăm primul ajutor în caz de accident.

Cei care râd de păcatele celor din jur, o fac pentru că ei sunt conștienți de propriile greșeli, dar nici măcar nu se gândesc să le îndrepte. Se bucură atunci când cineva cade în mocirla în care ei se tăvălesc. Dar uită că cei care vor să se îndrepte vor ieși de acolo într-o clipă. Bucuria la vederea căderii aproapelui este demonică.

Niciodată nu ne-a cerut Dumnezeu să îi urâm pe păcătoși, însă mereu ne amintește să urâm păcatul. Marea provocare pentru fiecare credincios este de a face diferența dintre păcat și păcătos. Toți suntem păcătoși, indiferent de greșelile noastre. Păcatele noastre, în funcție de gravitatea și amploarea lor, au urmări. Unele chiar severe: pot schimba statutul familial, statutul social, pot influența negativ ocupațiile noastre, pot avea impact negativ asupra întregii noastre vieți, dar și asupra celor din jur. Însă aceasta nu înseamnă că suntem pierduți, că suntem condamnați. Acolo unde există pocăință, e mereu posibilă întoarcerea la Dumnezeu; chiar dacă am pierdut enorm ca urmare a greșelii noastre.

Din păcate, de multe ori, dacă îți e milă și încerci să-i ajuți pe cei căzuți ești acuzat că îi aperi, că încerci să minimalizezi greșeala lor. Dacă toți bolnavii care merg la doctor ar fi aspru muștrați și batjocoriți de către medici pentru

neglijarea sănătății, oare ar ajuta aceasta în procesul vindecării? Dar dacă unui bolnav care își caută sănătatea i-ar fi refuzat tratamentul tot datorită faptului că el singur și-a neglijat sănătatea?

În cazul sănătății spirituale, Dumnezeu ne sprijină mereu vindecarea, refacerea prin pocăință. „Căci Eu nu voiesc moartea păcătosului, zice Domnul Dumnezeu; întoarceți-vă deci și trăiți” (Iezechiel 18,32). În paginile Noului Testament Îl vedem pe Mântuitorul mergând des înspre cei care aveau cea mai mare nevoie de sprijin spiritual: apără femeia prinsă în adulter și pe cale să fie ucisă cu pietre (Ioan cap. 8), „mănâncă cu vameșii și păcătoșii” iar în Pilda Înfricoșătoarei Judecăți (Ev. Matei cap. 25) îi numește pe cei din temnițe „frați ai Mei, prea mici”.

Când cineva greșește, iar greșeala este vizibilă, cei din jur îl etichetează cu ușurință. E mai comod să vezi greșeala sau părțile negative ale unei persoane, decât a scoate în evidență binele. În fața oamenilor, greșelile sunt cele care ne definesc, având lipite diverse etichete tot restul vieții. Din fericire, în fața lui Dumnezeu, modul în care ne reparăm greșeala, alături de tot ceea ce am făcut cândva bun, sunt cele care ne definesc.

Spunem că ne smintesc păcatele celor din jurul nostru, chiar și atunci când aceste greșeli nu au nicio legătură cu noi și nici nu ne influențează direct, atunci când preferăm să uităm de propriile noastre greșeli. Că suntem dezamăgiți, că ne pare rău pentru ei, asta e cu totul altceva. Dacă ne-ar deranja propriile noastre păcate, dacă ne-ar supăra la fel de mult cum, spunem noi, că ne deranjează greșelile celor din jur, am fi mult mai buni. Dar noi suntem rigizi, împietriți în propriul fariseism, într-o maimuțareală deșartă a credinței. Ne considerăm mult prea buni pentru lumea în care trăim.

Ce ne definește ca și creștini? Faptul că ne numim creștini? Nicidecum, cu toate că nu putem fi ucenici adevărați ai Mântuitorului dacă ne rușinăm să mărturisim deschis lucrul acesta. Rugăciunea individuală sau comună? Nu, cu toate că nu poți fi creștin fără acestea. Postul și milostenia? Nici măcar acestea, luate individual, deși nu suntem ucenici deplini ai Mântuitorului fără ele.

Dar felul în care îi privim pe cei care cad, cum ne raportăm la ei, poate fi definitoriu. În momentul în care ne facem o autoevaluare nerealistă, considerându-ne prea buni, prea credincioși, prea curați, atunci, inevitabil îi vom urî pe cei din jur. Iar atunci când suntem conștienți de defectele și greșelile noastre, fără a ne subevalua, atunci vom manifesta față de cei din jur

aceeași dragoste și toleranță ca cea a Mântuitorului, sprijinindu-i pe cei care au nevoie de ajutor, fiind alături de cei care vor să se îndrepte.

Cei care descurajează orice efort de pocăință, de îndreptare, de întoarcere la Dumnezeu sunt hoții zilei de mâine, fură și interzic aproape lui orice șansă de îndreptare, orice speranță. Uităm prea ușor că avem calendarul plin de hoți, tâlhari, desfrânați, mari păcătoși, dar cu toții pocăiți, ajunși exemple de îndreptare. Dumnezeu nu le trânteste Ușile Împărăției în nas, dar îi așteaptă, asemenea tatălui fiului risipitor, răbdător și plin de iubire.

Pr. Marius N. Lauruc

NOI EXIGENȚE PENTRU PASTORAȚIA VÂRSTNICILOR, ÎN ANUL OMAGIAL DEDICAT ACESTORA

Introducere

Anul 2023 a fost rânduit de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române drept *Anul comemorativ al îngrijirii persoanelor vârstnice*, împreună cu *anul comemorativ al cântăreților și imnografilor bisericesti*. Icoana anului omagial dedicat pastorației vârstnicilor îi înfățișează pe cei doi prooroci care au întâmpinat pe Mântuitorul în templul din Ierusalim: Dreptul Simeon și Proorocița Ana. Amândoi erau bătrâni de zile, temători de Dumnezeu, trăitori ai poruncilor, așteptând cuminți „plinirea vremii”. Singurul personaj biblic al Noului Testament a cărui vârstă este amintită și precizată cu exactitate este Sfânta Proorociță Ana, fiica lui Fanuel, din neamul lui Așer, aflată în vârstă de 84 de ani în ziua Întâmpinării Domnului în templu și a primirii Lui pe brațe de către Dreptul Simeon, aflat la o vârstă patriarhală nedefinită (Luca 2, 36-37), oferindu-ne pildă pentru vârstnici de a nu se depărta de templu și de rânduiala Bisericii Ortodoxe, „slujind noaptea și ziua în post și în rugăciuni”, ca pregătire pentru a fi întâmpinați de Domnul la ieșirea sufletului în ceasul morții.

În ceea ce privește prima temă, Sfântul Sinod subliniază că „din nefericire, astăzi, sunt foarte mulți bătrâni care trăiesc în multă însingurare, în

izolare de comunitate, simțindu-se cumva inutili acesteia sau, mai mult, traumatizați de propria îmbătrânire, ajung chiar la deznădejde. De aceea, Biserica este chemată să gândească noi forme și metode pastorale actuale, apropiindu-se mai mult de nevoile și așteptările bătrânilor. Concomitent, trebuie lucrat și la creșterea și educarea tinerilor spre a nu marginaliza persoanele vârstnice, a nu le abandona și izola în centre de asistență socială, deoarece tinerii și persoanele în vârstă au nevoie unii de ceilalți”.

Un fenomen care ia amploare în lume este indiferența față de persoanele vârstnice. Cauze? Dezvoltarea științei și medicinei au crescut durata de viață, prin urmare s-au înmulțit vârstnicii. De unde devine o problemă la scară planetară responsabilitatea față de vârstnici.

În temeiul care a stat la baza hotărârii sale, Sfântul Sinod arată că Patriarhia Română avea la începutul anului 2023: 21 de centre de zi, 54 de așezăminte rezidențiale și 52 de servicii de îngrijire la domiciliu, destinate persoanelor vârstnice.

Argumente scripturistice și patristice

În Vechiul Testament, respectul pentru bătrâni a fost transformat într-o poruncă pe care toți aveau datoria să o împlinescă: „Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta” (Ieșirea 20, 12), sau: „Înaintea celui cărunt să te ridici, să cinstești fața bătrânului și să te temi de Domnul Dumnezeuul tău. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru” (Leviticul 19, 32). Cel care nu-și respecta părinții vârstnici era văzut ca un blasfemiator: „Ca un hulitor este cel care părăsește pe tată și blestemat de Domnul este cel care mânia pe mama sa” (Eccleziasticul 3, 16).

Noul Testament ne arată lămurit că înțelepciunea celor vârstnici ține de apropierea lor de Dumnezeu prin rugăciune și de viața virtuoasă pe care aceștia o trăiesc. Astfel, Dreptul Simeon nu era doar un om învățat, ci și un permanent rugător, luminat de Duhul Sfânt pentru a-L recunoaște pe Mesia în Pruncul Iisus: „omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era asupra lui” (Luca 2, 25). Dreptul Simeon îl va putea purta în brațele sale pe Cuvântul lui Dumnezeu înomenit și îl prezintă ca fiind „Lumină spre descoperire neamurilor și slavă poporului Tău Israel” (Luca 2, 32). Înțelegem, în acest sens, de ce Dreptul Simeon devine model și ocrotitor al persoanelor vârstnice: era învățat, drept, temător de Dumnezeu, răbdător, plin de credință și nădejde.

Citându-l pe Sfântul Apostol Pavel, Sfântul Vasile cel Mare spunea că: „Sfântul Apostol Pavel ne învață să cinstim pe bătrâni, ca pe niște părinți”, de unde reiese calitatea deosebită pe care o au cei în vârstă. „*Pe bătrâni să nu-i înfrunți, ci să-i îndemni ca pe un părinte!*” (I Timotei 5, 1-2).

Remedii pastoral-misionare

Din punct de vedere etimologic, termenii *pastorație* și *misiune* exprimă esența (nucleul) activității pastorale, prin implicarea clerului în viața credincioșilor. Așadar, putem afirma că sensurile celor doi termeni inseparabili presupun „trimiterea Bisericii în lume în vederea propovăduirii Evangheliei și integrării omului în Împărăția lui Dumnezeu, întemeiată prin lucrarea mântuitoare a Domnului Iisus Hristos”.

Astăzi, pastorația Bisericii este prezentă pe întregul areal din firescul existenței omului, ocupându-se de problemele acerbe ale credincioșilor din toate păturile sociale, indiferent de vârstă, gen sau ocupație. Prin activități formative și informative, Biserica reușește să îndeplinească mandatul încredințat de Hristos, în scopul mântuirii sufletelor oamenilor.

Rolul preotului, ca păstor de suflete în comunitatea creștină pe care o conduce, este acela de a împlini porunca dată de Hristos Sfinților Apostoli, având referințe clare de a învăța, sfinți și cărmui pe cei încredințați pe calea mântuirii (Matei 2, 1-20). În cazul persoanelor aflate în situația pensionării, preotul trebuie să identifice potențiale situații de criză în care se pot afla credincioșii. Dintre acestea, două sunt mai des întâlnite și crează epuizare fizică, însoțită de un real disconfort sufletesc.

1. Criza sentimentului de inutilitate

S-a constatat faptul că, după ce și-au pierdut contactul cu locul de muncă, cei mai mulți dintre pensionari se simt inutili pentru societate, în mod deosebit, în mediul urban. Pe de altă parte, în mediul rural, presiunea acestui gând este diminuată datorită treburilor gospodărești în care se angajează zilnic. Totuși, statistica ne-a demonstrat și faptul că unii dintre aceștia și-au dezvoltat vicii (alcoolism, violență, etc.) sau au fost cuprinși de gândurile negre ale altor patimi.

În astfel de situații, preotul trebuie să intervină și să le explice acestora etapele firești ale vieții, folosindu-se de modele biblice, precum Marta și Maria, surorile lui Lazăr. De asemenea, pe cei iscusiți în meseriile sau profesiile lor,

preotul îi poate antrena în activitățile parohiale. Rolul unor astfel de activități este benefic pentru pensionari, întrucât aceștia vor simți că li se redau tonusul vital și încrederea că sunt utili pentru societate.

2. *Frica părăsirii acestei lumi*

Se recomandă ca fiecare bătrân să se pregătească spiritual pentru această etapă, fără a transforma despărțirea de cei dragi într-o disperare continuă. Primirea dezlegării păcatelor prin Spovedanie îl va ajuta pe cel înaintat în vârstă să înțeleagă și să trăiască cele trei aspecte ale Sfintei Taine. Referindu-ne exclusiv la acestea, preotul trebuie să explice cu deosebită atenție importanța Spovedaniei. Asemănată cu un act medical, bătrânul va simți influența benefică a acesteia în trăirea religioasă și propriul comportament. Apăsarea poverii păcatelor se va diminua, va fi capabil să restabilească echilibrul sufletesc și să găsească pacea pe calea îndreptării. În acest mod, va putea reface comuniunea cu Dumnezeu, atât de esențială în dezvoltarea spirituală a omului.

Vizitele pastorale sunt esențiale și pot fi solicitate la domiciliu, de binecuvântarea periodică a tuturor locuințelor din parohie sau în afara cadrului cultic. Toate aceste vizite trebuie realizate, întrucât preotul are obligația, izvorâtă din legământul de asumare a implicării spirituale făcut la hirotonia sa, de a veghea urcușul duhovnicesc al tuturor enoriașilor încredințați lui spre păstorire, de a le oferi asistență necondiționat. Totuși, trebuie ca preotul să țină cont de o serie de coordonate atunci când își programează vizitele la domiciliu acestora (familia nu trebuie să se simtă apăsată material de vizita preotului; vizita trebuie să fie limitată în timp; nu trebuie uitat scopul vizitei). Dacă ținem cont de particularitățile de vârstă, bătrânețea este considerată ultima etapă a vieții, bogată în avantajele și dezavantajele ei. O realitate a experienței pastorale a tuturor timpurilor o constituie frecvența deosebit de mare a acestora în activitățile vieții Bisericii, prin participarea la sfintele slujbe, preoții sprijinându-și activitatea pe aceștia. Trebuie să avem în vedere și vârsta acestora, întrucât cei ce depășesc 70 de ani (Ps. 70, 10) intră pe un alt făgaș, preotul sporind vizitele pastorale, pregătind și încurajând (prin Spovedanie și Împărtășanie) pe aceștia să primească cu liniște și seninătate sfârșitul vieții. În cele mai multe dintre cazuri, se observă o conștientizare a apropierei sfârșitului vieții, bătrânii folosindu-se neîncetat de puterea rugăciunii.

Cei care au încă sănătatea și puterea necesare de a se mișca, vor fi mărturisii și împărtășiți la biserică. Ei vor fi povățuiți să participe, în măsura posibilităților, și la sfintele slujbe, în general, și, în special, la Sfânta Liturghie și la Taina Sfântului Maslu. Cei bolnavi și neputincioși vor fi spovediți și împărtășiți la casele lor.

Pentru pastorația bătrânilor este necesar ca preotul să organizeze în cadrul parohiei sale o asistență socială permanentă concretizată prin ajutorare cu hrană, veșminte, medicamente, lemne de foc, asistență medicală etc, a celor ce au nevoie de acestea. Orice lucrare pastorală trebuie să țină seama de asemenea necesități și să le rezolve cât mai bine posibil. Bătrânii trebuie tratați cu blândețe, cu dragoste, cu înțelegere, potrivit povățuirilor pe care ni le dă Sfântul Apostol Pavel.

La fel, trebuie să povățuiască preotul pe copiii, pe nepoții și pe celelalte rudeni ale bătrânilor la împlinirea datoriilor de a cinsti, de a respecta și a fi cu dragoste și bunătate față de părinții, de bunicii și apropiații ajunși la bătrânețe. Pentru o asemenea activitate pastorală, bătrânii arată întotdeauna recunoștință vie și o mulțumire caldă preotului lor și ei vor fi o mărturie veșnică în fața Dreptului Judecător despre împlinirea îndatoririlor pastorale ale preotului în acest sector al vieții.

Concluzie

Prin tact pastoral și practică la parohie, preotul este dator să se implice în viața duhovnicească a credincioșilor vârstnici. Poate fi ajutat pentru aceasta de membrii comitetelor parohiale și de alți credincioși, împreună cu care să identifice persoanele aflate în această situație, să caute sprijin la autorități și la fundații de caritate, să ajute persoanele vârstnice să își trăiască demn, cu pace și seninătate, anii ultimi ai vieții, ani despre care Părintele Mitropolit Ioan al Banatului spunea că sunt *primăvara veșniciei*.

Pr. IOAN VIRGIL-BROTNEI

ПІСТ СВЯТИХ ПЕРВОВЕРХОВНИХ АПОСТОЛІВ ПЕТРА І ПАВЛА (ПЕТРІВКА)

Один з чотирьох багатоденних постів то є піст в честь найголовніших Апостолів Петра і Павла, який називається і Петрівкою.

Так дуже мудро було встановлено – під натхненням Св. Духа – святыми отцями, щоби в кожну з тих чотирьох порів року був один довгоденний піст. Наша Православна Церква зберігає цю установу. В зимі маємо піст до Різдва Христового, у весняний період маємо піст до Воскресіння Христового, в літі маємо Петрівку, а в осінню пору року маємо

Успенський піст.

Час тривання Петрівки залежить від свята Воскресіння Христового. Якщо це свято раннє, тоді Петрівка довша, а коли воно випадає пізніше тоді Петрівка коротша. Завжди Петрівка починає від понеділка після Неділі Всіх Святих і триває до 29 червня (12 .07). Готуємось до свята Первоверховних Апостолів Петра і Павла, нагадуючи собі, що вони – як і всі Апостоли – молитвою і постом готувались до прийняття Св. Духа. Після молитви і посту висвячували своїх наслідників пресвітерів (Д.А.14, 23). Тут треба розуміти всі три ступені священства: єпископ, священник і диякон. Св. Апостоли, після молитви і посту вислали на проповідь Павла і Варнаву (Д.А. 13,3). Св. Ап. Павло наминає коринтянів щоб постили і молились (1 Кор. 7,5). Теж коринтянам спогадує як він сам проводить своє життя в пості, та чистоті (2 Кор. 6,5-6)Ю Св. Іван Золотоустий пише що: «Св. Апостоли майже завжди постили». В цьому пості ми освіжуємо глибоко в нашій совісті слова Спасителя сказані, після Преображення, Апостолам : «Цей же рід (лукавий рід) не виходить інакше, як тільки молитвою і постом» (Мт. 17,21).

Що пишуть святі отці, наслідники Св. Апостолів, про цей піст та про встановлення його?

Св. Амврозій (+397) каже: «Господь вирішив щоб ми брали участь в Його П'ятидесятниці, тому що в ті дні Сам Господь перебував з нами... Бути разом з Христом – це наче пожива для християнів. Тож у часі П'ятидесятниці ми живимося Господом, що з нами перебуває. Після цих днів, коли Господь вознісся на небо, ми знову постимо».

Св. Лев Великий (+461) пише: «Після свята П'ятидесятниці піст особливо необхідний, щоб його подвигом очистити наші думки і стати гідними Св. Духа... Тому то установлений незмінний й святий звичай, щоб після святих і радісних днів, що їх святкуємо в честь Господа, Який воскрес з мертвих і потім піднісся на небо і після прийняття дару Св. Духа, ми щоб здійснили подвиг посту».

Св. Симеон Солунський (+1429), славний тлумач Св. Письма і всіх наших богослужінь, залишив нам слідуєчі слова: «Піст Святих Апостолів (тут має на увазі всіх Апостолів) встановлений в їхню честь, бо через них ми одержали дуже багато благ і вони є для нас прикладом і учителями посту».

Цей піст не є такий строгий як інші пости; в ньому дається розрешення на рибу кожної суботи та неділі і на свято Рождества Івана Хрестителя (якщо припадає в цьому пості). Щаслива та людина якій здоров'я дозволяє здержуватись від скоромної їжі. Але, всі можуть помножити молитву, не бракувати з церковних богослужінь і хоронитись від всякої гульки.

Протягом цілої Петрівки хай блищать в наших серцях слова Святих Первоверховних Апостолів Петра і Павла які нас навчають, хто є для нас Христос і що означають для нас Його слова. Відійшовши частина Учнів від Христа, для всіх звучили слова Його: «Чи не хочете і ви відійти? Відповів Йому Симон Петро: До кого ми підемо Господи? Ти маєш слова життя вічного» (Ін. 6,67-68).

Св. Ап. Павло залишив нам всім, з кожного міста, з кожного покоління ці відмінні слова: «І живу вже не я, а Христос проживає в мені» (Гал. 2,20).

Прот. Микола Лаурук

POSTUL SFINȚILOR APOSTOLI

De-a lungul unui an bisericesc avem două posturi dedicate Mântuitorului, unul Adormirii Maicii Domnului și Postul dedicat Sfinților Apostoli Petru și Pavel. În perioada Postului Mare sau în cea a

Postului Crăciunului, creștinii intensifică rugăciunile către Mântuitorul. În perioada Postului dedicat Adormirii Maicii Domnului (14-27 august), intensificăm rugăciunea către Maica Domnului. Paraclisul Maicii Domnului răsună în toate bisericile noastre ucrainene, în fiecare zi din acest post, cu participarea activă a unui mare număr de creștini.

Postul sfinților Apostoli Petru și Pavel, ca durată, variază în funcție de data Paștilor, iar anul acesta, potrivit calendarului nostru avem o lună de post (12 iunie - 11 iulie) în cinstea marilor Apostoli Petru și Pavel, în cinstea tuturor Sfinților Apostoli, și de ce nu, în cinstea tuturor Sfinților care din veac au bineplăcut lui Dumnezeu. Părinții bisericii ne spun că prin această perioadă de post îi cinștim nu doar pe Sfinții Petru și Pavel, ci prin ei, îi cinștim pe toți sfinții bisericii.

Probabil că ne-am întrebat adesea: de ce se numește acest post doar al Sfinților Apostoli Petru și Pavel? De ce nu al tuturor Apostolilor? De ce nu, al tuturor Sfinților? Iată câteva întrebări la care am meditat, acum, la început de post... Aceste post se numește așa, deoarece Sfântul Apostol Petru a fost verhovnicul Apostolilor, cel mai în vârstă, care avea întotdeauna un cuvânt în fața Mântuitorului și care îi reprezenta pe toți cei 12 (ex. Mt. 16,17-19). Prin Petru, Hristos adesea se adresa tuturor Apostolilor. Sfântul Apostol Pavel este *Apostolul neamurilor*, Apostolul care a propovăduit cel mai mult, a călătorit propovăduind ceea ce Hristos i-a descoperit. Prin acești doi mari

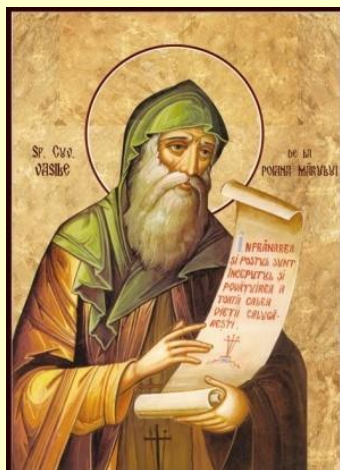
Apostoli îi cinstim pe toți 12, care au murit de moarte martirică (cu excepția Sfântului Apostol Ioan).

Credem, de asemenea, că acest post este închinat și sfinților de mai târziu. Apostolii Domnului au fost începutul a Noului Legământ. Ei au fost primii sfinți ai Legii Harului, primii martiri și mărturisitori ai Adevărului revelat. Toți sfinții știuți și neștiuți de noi, sunt și ei, la rândul lor, mărturisitori ai aceluiași *Adevăr revelat* de Domnul Hristos Sfinților Apostoli, iar mai apoi transmis de către aceștia ucenicilor săi, iar ucenicii au transmis la rândul lor mai departe acest Adevăr, din generație în generație, până în zilele noastre.

Așadar putem afirma că perioada Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel este o perioadă de rugăciune și de cinstire adusă tuturor Sfinților Apostoli și prin aceștia, tuturor Sfinților pe care Sfântul Pavel îi numește *casnicii lui Dumnezeu*. (cf. Efes. 2,10)

Pr. Iurcea Ioan – Ruscova

CUVIOSUL VASILE DE LA POIANA MĂRULUI - UNUL DINTRE CEI MAI IMPORTANTI UCRAINENI DE PE TERITORIUL ROMÂNIEI

Biserica Ortodoxă Română îl pomenește pe 25 aprilie (8 mai, după calendarul iulian) pe Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului. După Sfântul Paisie Velicikovschi, a cărui activitate a influențat-o, Cuviosul Vasile este cel mai important sfânt ucrainean care a trăit pe teritoriul României.

Născut în Poltava, în 1692, Cuviosul Vasile s-a refugiat în Țările Române (Dălăuți, Poiana Mărului), alături de alți monahi, din cauza persecuției la care era supus monahismul pe teritoriul Ucrainei. Aici a petrecut până la moartea sa, în anul 1767, la vârsta de 75 de ani. Stabilirea Poltavei ca loc al nașterii sale nu poate fi făcută cu certitudine, deși e cea mai probabilă variantă. Teoriile conform cărora Vasile ar fi fost un văr de-al lui Paisie, ori că ar

fi de origine română nu au niciun temei documentar. Înainte de a veni în Țările Române petrecuse câțiva ani în sihăstria din Munții Moșenski, din zona Kievului.

În partea teritoriului ucrainean aflată sub ocupație poloneză ortodoxia era persecutată de către autoritățile catolice, în timp ce în ținuturile ocupate de către ruși, cât și pe întreg teritoriul Imperiului Rus, 'Regulamentul Duhovnicesc' din 1721, al lui Petru cel Mare, urmat de 'Proclamația monahismului', din 1724, limitau drastic viața monahală, lichidând schituri și, forțând, astfel, emigrarea monahilor, refugiarea lor în alte țări. În Țările Române, aceștia au găsit un climat prielnic.

În Țările Române se stabilește inițial la Schitul Valea Șchiopului, ajungând apoi la Dălhăuți, unde va fi hirotonit preot în 1715, devenind mai apoi stareț. Datorită numărului crescând de viețuitori, numește alt stareț, trimite unii monahi la schituri din apropiere iar el, alături de 12 călugări pune bazele schitului Poiana Mărului. Așezat la granița dintre Buzău și Vrancea, pe raza localității Jitia (viață), Schitul Poiana Mărului are o istorie zbuciumată ce se întinde pe perioada a trei secole. În ciuda incendiilor care au distrus baza materială a acestui schit, din prisma intensei vieți spirituale, el va fi cunoscut ca 'al doilea Athos'. Apogeul vieții spirituale coincide cu perioada în care aici a stărețit Cuviosul Vasile. Schitul era neînchinat, poate pentru că starețul era de origine slavă iar schitul nu deținea terenuri, monahii viețuind destul de sărăcăcios. Nicolae Iorga afirmă chiar, că Vasile ar fi fost unul din ucenicii și următorii Sf. Mitropolit Dimitrie al Rostovului care, la sfârșitul sec. 17 s-au refugiat în Principatele Române.

Cu timpul ajunge să aibă sub conducerea sa duhovnicească 11 schituri, pe care le vizitează periodic, le îndrumă, sau le trimite din scrierile sale, o raritate în tradiția isihastă românească. Acesta e momentul în care îl întâlnește pe tânărul rasofor Platon (viitorul stareț Paisie) la Trăisteni.

În 1750 ajunge la Muntele Athos, unde îl va tunde în monahism pe Platon/Paisie. Motivul deplasării sale la Athos era documentarea pentru lucrarea „Despre înfrânarea de la mâncăruri”, pentru care a primit binecuvântarea, în 1749, de la Patriarhul Silvestru al Antiohiei, în prezența Domnitorului Constantin Mavrocordat, la București.

La Poiana Mărului starețul Vasile a înființat un mic scriptorium în care se copiau textele sfinților părinți. Din acest motiv niciun alt schit românesc nu a mai avut o influență atât de mare în sfera culturii duhovnicești ca și Poiana

Mărului. Biograful lui Paisie, Tachiaos, îl numește: “cel mai profund cunoscător al literaturii ascetice și mistice bizantine tradusă în limba slavonă până în vremea sa.”

În 1767 se mută la Domnul, nu înainte de a lăsa un testament duhovnicesc, prin care împarte scrierile păstrate în mănăstire călugărilor de origine română și celor de origine slavă, îndemnându-i ca după moartea sa, cei slavi să se mute la un alt schit iar la Poiana Mărului să rămână doar monahii români.

Nu putem cunoaște cu exactitate cât de bogată fusese biblioteca schitului în timpul vieții starețului Vasile. În 1867 mai existau 543 de volume, în condițiile în care după moartea sa, așa cum a dorit el, biblioteca a fost împărțită în două, iar mai apoi biserica de lemn ctitorită de către starețul Vasile, cu sprijinul domnitorului Constantin Mavrocordat, 1730-1733, a ars, împreună cu majoritatea manuscriselor în timpul războiului ruso-turc (1768-1774).

În „Viața” Sf. Paisie, publicată la Optina în 1847, editorii îl numesc pe Vasile „povățuitorul, tovarăș de drum și prieten” al lui Paisie. Este prima dată când sunt tipărite Introducerile starețului Vasile, iar integrarea lor într-un volum despre viața starețului Paisie sugerează continuitatea învățăturilor sale. Aceste „Introduceri” ale starețului Vasile reprezintă o adevărată cheie a Filocaliei, lectura lor fiind recomandată pentru o mai bună înțelegere a mesajului Filocaliei.

Sf. Ignatie Brianceaninovic recomanda „Introducerile” starețului Vasile astfel: “Scrierile starețului Vasile pot și trebuie să fie văzute drept cea dintâi carte spre care trebuie neapărat să se îndrepte oricine dorește să practice cu succes rugăciunea lui Iisus în timpul nostru. Starețul își numește scrierile introduceri; e genul de lectură care pregătește calea pentru studiul părinților greci.”

Sf. Teofan Zăvorâtul le recomandă, la rândul său: “Citești Filocalia? Bine. Nu te lăsa însă descurajat de scrierile lui Ignat și Calist Xanthopol, Grigorie Sinaitul sau Nichifor. Încearcă să vezi dacă n-are cineva ‘Viața starețului Paisie Velickovski’. Ea cuprinde prefețele alcătuite la unele cărți ale ‘Filocaliei’ de starețul Vasile de la Poiana Mărului. Ele explică locul tehnicilor mecanice în rostirea rugăciunii lui Iisus, și te vor ajuta și pe tine să înțelegi corect totul.”

Prin „Introducerile” sale, Cuviosul Vasile stârnește interesul pentru redescoperirea și studiul scrierilor isihaste clasice. Pune foarte mare accent pe scrierile sfinților părinți, considerându-le un veritabil îndrumar. În introducerea la Grigorie Sinaitul, de pildă, spune că Scripturile și Sfinții părinți pot compensa lipsa unui îndrumător duhovnicesc: „Dacă nu ne e cu putință să găsim un bătrân iscusit în cuvânt și faptă după modelul Sfinților Părinți, atunci în singurătate și liniștire fiecare trebuie să ne luăm sfat duhovnicesc din Învățăturile și povățuirile Sfinților Părinți și pe ei să-i întrebăm despre fiecare lucru și virtute.” Aceeași recomandare, preluată fără îndoială de la starețul Vasile, o găsim și în „Autobiografia” starețului Paisie, el spunând: „în lipsa unui părinte duhovnicesc, să avem, drept povățuitor pe Dumnezeu și Învățăturile Sfinților Părinți.”

Pr. Marius N. Lauruc

ПРЕПОДОБНИЙ ВАСИЛІЙ ПОЯНАМЕРУЛСЬКИЙ - ОДИН ІЗ ПРОВІДНИХ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ

Румунська Православна Церква споминає Преподобного Василя Поянамерулського 25-го квітня (8-го травня). За Святим Паїсієм Величковським, над якого працею мав великий вплив, Преподобний Василій є найважливіший український святий, який прожив на території Румунії.

Народжений у Полтаві в 1692 році, преподобний Василій разом з іншими монахами знайшов притулок у румунських землях (Делгауці, Пояна Мерулуй) через гоніння, яким зазнавало монашество на території України. Тут він прожив до своєї смерті, у 1767 році, у віці 75 років. Встановити Полтаву як місце його народження не можна з упевненістю, хоча це найбільш вірогідний варіант. Теорії, згідно з якими Василій був двоюрідним братом Паїсія, або що він був румунського походження, не мають документальної основи. Перед приїздом на румунські землі він кілька років провів у скитах Мошенських гір, що в недалеко Києва.

На тій частині української території, що перебувала під польською окупацією, Православ'я зазнавало утисків з боку католицької влади, а на землях, окупованих росіянами, як і на всій території Російської Імперії, «Духовний регламент» 1721 р. Петра Великого, а потім «Проголошення чернецтва» з 1724 р. різко обмежив чернече життя, ліквідував скити і, таким чином, примушував до еміграції монахів, шукати притулку в інших країнах. У румунських принципатах вони знайшли сприятливий клімат.

У румунських принципатах він спочатку оселився в скиті Валя Шкіопулуй, потім прибув до Далгауці, де був рукоположений в сан священника в 1715 році, а згодом став старцем. Зростаючи кількість жителів, він призначає іншого настоятеля, посилає деяких монахів до сусідніх скитів і разом із 12-ми монахами закладає основи скиту Пояна Мерулуй. Розташований на кордоні між повітами Бузеу та Вранча, в радіусі міста Джітія (Життя?), скит Пояна Мерулуй має бурхливу історію, яка охоплює три століття. Незважаючи на пожежі, які знищили матеріальну базу цього скиту, з точки зору інтенсивного духовного життя, він буде відомий як «другий Афон». Вершина духовного життя збігається з періодом проживання тут преподобного старця Василія. Скит був ставропігійним, можливо тому, що настоятель був слов'янського походження, а скит не мав землі, ченці жили досить бідно. Ніколає Йорга навіть стверджує, що Василій був одним із учнів і послідовників святого митрополита Димитрія Ростовського, які наприкінці 17 ст. знайшли притулок у румунських принципатах.

Згодом під його духовним керуванням було 11 скитів, які він періодично відвідує, направляє або надсилає до них духовних писань, що є рідкістю в румунській ісихастській традиції. Це момент, коли він зустрічає в Трайстені молодого расофора Платона (майбутнього ігумена Паїсія).

У 1750 році він прибуває на Гору Афон, де постриже в чернецтво Платона / Паїсія. Причиною його переїзду на Афон стала документація для праці «Про стриманість від їжі», на яку він отримав благословення в 1749 році від патріарха Антіохійського Сільвестра в присутності Правителя Костянтина Маврокордата в Бухаресті.

У Пояна Мерулуй старець Василе створив невеликий скрипторій, де переписували тексти святих отців. З цієї причини жоден інший румунський скит не мав такого великого впливу в сфері духовної культури, як Пояна

Мерулуй. Біограф Паїсія, Тахіаос називає його: «найглибшим знавцем візантійської аскетичної та містичної літератури, перекладеної на слов'янську мову до його часу» .

У 1767 році він спочив у Господі, залишивши духовний заповіт, в якому він ділиться писаннями, що зберігаються в монастирі, монахам румунського та слов'янського походження, закликаючи їх, щоб після його смерті слов'яни переселилися до іншого скиту, а в Пояна Мерулуй повинні залишитися тільки румунські ченці.

Не можемо точно знати, наскільки багата була бібліотека скиту за життя ігумена Василія. У 1867 році було ще 543 томи, враховуючи, що після його смерті, за його бажанням, бібліотека була розділена на дві частини, а потім дерев'яна церква, заснована ігуменом Василієм, за підтримки правителя Костянтина Маврокордата, 1730-1733 рр., спалена, разом з більшістю рукописів — під час російсько-турецької війни (1768—1774).

У «Житії» преподобного Паїсія, виданому в Оптині в 1847 році, редактори називають Василія «мандрівником, товаришем і другом» Паїсія. Це момент коли Вступи ігумена Василія друкуються вперше, і їх об'єднання в томі про життя ігумена Паїсія свідчить про спадкоємність його вчення. Ці Вступи ігумена Василія є справжнім ключем до Філокалії; їхнє читання рекомендовано для кращого розуміння Філокалії.

Св. Ігнатій Брянчанінов рекомендує Вступи ігумена Василія так: «Писання ігумена Василія можна і потрібно розглядати як першу книгу, до якої повинен звернутися кожен, хто бажає успішно практикувати Ісусову молитву в наш час. Старець називає свої писання вступи; це вид читання, який готує шлях для вивчення грецьких отців» .

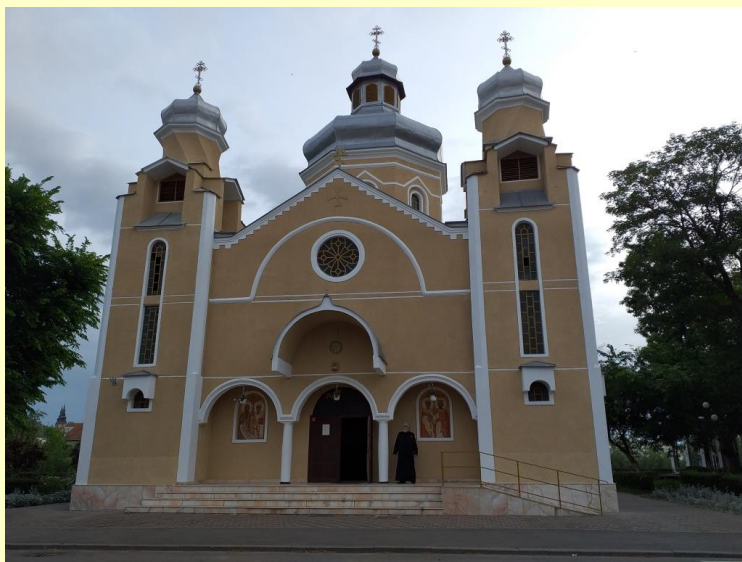
Св. Теофан Затворник, у свою чергу, рекомендує їх: «Ви читаєте Філокалію? Добре. Однак нехай вас не знеохочують твори Ігнатія та Калліста Ксантопола, Григорія Синайського чи Никифора. Подивіться, чи є у когось «Житіє ігумена Паїсія Величковського». Воно містить передмови, складені старцем Василієм Поянамерулський до деяких книг «Філокалій». Вони пояснюють місце механічних прийомів у проголошенні Ісусової молитви і допоможуть вам також вивчити її як слід» .

Своїми «Введеннями» преподобний Василій пробуджує інтерес до повторного відкриття та вивчення класичних ісихастських писань. Велику увагу приділяє писанням святих отців, вважаючи їх справжнім

керівництвом. У вступі до Григорія Синайського, наприклад, він говорить, що Святе Письмо і Святі Отці можуть компенсувати відсутність духовного наставника: «Якщо не можливо нам знайти старця, вмілого в слові і ділі, згідно святих отців, то в самоті й тиші кожен мусить взяти духовну пораду з Вчення і повчань святих отців і питати їх про всяку річ і чесноту». Ця ж рекомендація, безсумнівно взята від ігумена Василя, міститься і в «Автобіографії» ігумена Паїсія, де він говорить: «за відсутності духовного батька, нехай буде нам керівний Бог і вчення святих отців» .

от. Мариус М. Лаурук

BISERICA „SF. ÎNTOCMAI CU APOSTOLII, MARELE KNEAZ VOLODYMYR ȘI SF. IERARH PETRU MOVILĂ” DIN LUGOJ LA JUBILEU

Din mila Atotputernicului Dumnezeu am ajuns la prăznuirea a **30 de ani (1993-2023) de la Sfințirea Bisericii ortodoxe ucrainene „Sf. Întocmai cu Apostolii, marele kneaz Volodymyr și Sf. Ierarh Petru Movilă”**, a Bisericii Protopopiale din Lugoj, centrul spiritual al ucrainenilor din Banat, „**perla lugojeană**” - cum a fost numită

de către pictorul lugojan Victor Jurca.

Lugojul este important în Banat, fiind așezat geografic în zona de vest a României pe drumul E70 care face legătura între București și Timișoara, al patrulea ca mărime oraș după Timișoara, Arad și Reșița. Multisecularul oraș, are originea în îndepărtata istorie a mileniului întâi. O primă atestare istorică a urbei, o variantă, se află în cronica notarului regelui Bela al II-lea Anonymus,

care pomenește de „o cetate de pământ pe malul râului Timiș la sfârșitul sec. al noulea (896) în vremea venirii ungarilor în Panonia, unde „vlahii” sub conducerea ducelui Glad opuneau rezistență îndărjită oștilor ungare cotropitoare, pentru a-și apăra libertatea și independența.

După retragerea tătarilor (prin anul 1242), în scopul de a asigura hotarele țării, regele Bela al IV-lea (1235-1270) a dat ordin de a „reface și întări cetățile Orșova, Mehadia, Caransebeș, Lugoj, Lipova”, astfel se face prima amintire documentară scrisă despre orașul Lugoj. Deci, fiind oraș strategic, situat la intersecția drumurilor spre Făget, Caransebeș, Buziaș, de-a lungul veacurilor a suportat cu eroism năvălirea altor neamuri. A suferit, dar nu s-a supus.

Acum este liber datorită libertății de exprimare dobândită în timpul celor 6 zile de luptă a timișorenilor

în decembrie 1989. Revoluția din 1989 a fost deschizătoare de noi orizonturi pentru viața bisericească a populației municipiului Lugoj, al doilea oraș liber din țară, la 20 decembrie 1989. Acum nu ne este frică, pentru că atunci „ne-am mântuit de frică” când au căzut lanțurile totalitarismului, au strigat participanții la evenimentele din decembrie 1989 și astfel ne-am putut organiza ca etnie ucraineană în Banat.

Primul care a îndrăznit a purcede la organizare îndată după fuga și moartea tiranului Ceaușescu a fost prof. Gh. Semeniuc, care în 28 dec 1989 în casa proprie pe str. Bistrei nr. 21 a făcut un protocol în prezența lui Masikevici E., Bacaliuc R. și Constantyniuc I. cu dorința istorică de a ne manifesta ucrainește și să facem biserică proprie. Este prima întrunire riscantă a celor 4 vajnici încrezători pentru un viitor bun pentru ucrainenii din zona Banatului. Au urmat în 1990 alte întruniri în cadrul primului U.U.R din Banat înjghebat prin bărbați vajnici, care au știut ce vor, adică construirea bisericii ucrainene în Lugoj.

La inițiativa vrednicului de pomenire **prof.**

Gh.Semeniuc a fost format „Comitetul de construcție a bisericii”: **Covaci Ioan – președinte, Bilanin Gh.-casier, Belia Petru și Pauliș**

Vasile – consilieri. Așa se face că a fost găsit un loc minunat pentru construcția bisericii, oferit de primul primar al Lugojului de după 1989 juristul Sorin Stragea, la insistențele domnului Semeniuc, care a făcut, alături de inginerul proiectant Marin Viorel (deplasându-se și în Serbia la preotul din Novy Sad), proiectul mult doritei bisericii despre care a scris apoi în Cartea de aur a bisericii : „**Mulțumesc lui Dumnezeu cel Sfânt că m-a ajutat să-mi împlinesc visul de a vedea biserica ortodoxa ucraineană**”.

De amintit este faptul că în Duminica „Tuturor Sfinților” – 10 iunie 1990 un grup de preoți în frunte cu pr. Ioan Pițura Vicar general, pe atunci și deputat în Parlamentul țării, a sfințit locul destinat construirii bisericii, în Parcul Plopiilor, în cadrul primei Sf. Liturghii săvârșite cu reprezentanții Arhiepiscopiei Timișoarei : pr. A. Miculescu și pr. I. Țigriș – protopopul Lugojului.

Din 01.11.1990 a fost numit ca preot paroh și protopop în Lugoj Albiciuc Ilie, fost paroh în Maramureș la parohia Poienile de sub Munte II, care a găsit enoriașii în zi de sâmbătă, 03 nov. 1990, la săpat fundația, care a fost turnată în beton o lună mai târziu.

Deci neavînd biserică și casă, în incinta U.U.R. din Banat, pe str. I. Vidu nr. 17, a fost amenajată capela Sf. Volodymyr (în condiții modeste), ca loc de rugăciune cu credincioșii formați în parohie, iar de praznicile mari, se oficia în biserica nouă, în regim de șantier.

Pe fundație, după depunerea crucii pe locul altarului în cadrul Sf. Liturghii oficiată de pr. Ioan Pițura, Vicar general, cu un grup de preoți duminica, 17.03.1991, a

doua zi meşterul Teslevici Mihai, a pus prima cărămidă şi a început construcţia într-un moment emoţionant şi cu mare bucurie, în prezenţa domnului Stepan Tcaciuc, preşedintele U.U.R. din Romania. După decesul meşterului Mihai, fratele lui, Teslevici Vasile a preluat lucrarea de construirea bisericii. Lucrările au fost atent supravegheate de inginerul de structură şi rezistenţă, domnul Ioan Berariu, lugojan de origine şi un om de mare valoare profesională şi morală. După o perioadă de jerfelnicie din partea meşterului şi a enoriaşilor, biserica fiind construită, acoperită şi tencuită s-au făcut demersuri ca să fie dată cultului spre slujire. Aşa se face că sâmbăta, 04.12.1993 de praznicul „Uvedenie”, a fost săvârşită prima Sf. Liturghie cu ierarh ucrainean din Ucraina, arhiepiscopul Danylo al Cernăuţilor şi Bucovinei.

Sărbătoarea mult aşteptată – după 3 ani de construcţie a bisericii – s-a derulat a doua zi, 05.12.1993, prin săvârşirea Sf. Liturghii şi sfinţirea bisericii, oficiată, din binecuvântarea Preafericitului Patriarh Teoctist, de către Mitropolitul Nicolae al Banatului, împreună cu oaspetele din Ucraina, arhiepiscopul Danylo. Bineînţeles că emoţionanta slujire la prima biserică construită după reînfiinţarea Vicariatului, a fost oficiată cu mulţi preoţi ucraineni şi români, în frunte cu Înaltpreacucernicul părinte Ioan Piţura, Vicar general, însoţit de pr. dr. Nicolae Lauruc, consilier şi secretarul Vicariatului nostru, la momentul respectiv.

Lângă biserica parohială se află troiţa sculptată în stejar de Teodor Bârsan din Bârsana, Maramureş şi bustul lui Taras H. Şevcenko poet şi pictor

ucrainean (1814-1861), donat de Hleba Iura – președinte U.U.R. filiala Timiș. Biserica este dotată cu încălzire centrală, iconostasul, tronurile și mobilierul este sculptat în stejar de către ing. Croitoriu C-tin din Tg Neamț, scaunele fiind procurate de la Timișoara prin strădania episcopului I Covaci Ioan, ca donație a lui Mihai Motâcica. Pictura în tempera este executată de un grup de pictori din Lvov, Ucraina coordonat de prof. Constantin Marcovici. Clopotele au fost turnate în Tg. Neamț, fiind donate de Mihăiță – fiul constructorului bisericii, Teslevici Mihai. Fundația și treptele sunt placate cu marmură. Nu departe de edificiul eclezial, pe strada Memorandului nr.4, se află casa parohială și sediul administrativ al protopopiat ucrainean, edificat între anii 2013-2015.

Părintele paroh Albiciuc Ilie totodată și protopop pe seama parohiilor ortodoxe ucrainene din Banat, în cadrul Vicariatului, în ascultarea Patriarhiei Ortodoxe Române, a slujit în Lugoj între 01.11.1990 – 01.07.2021.

La împlinirea a **30 ANI DE LA TĂRNOSIREA BISERICII ORTODOXE UCRAINENE DIN LUGOJ** aducem laudă lui Dumnezeu și mulțumire tuturor constructorilor, jertfitorilor, binefăcătorilor, adică ctitorilor bisericii, pomeniți din neam în neam.

„Iarși și iarși ne rugăm și mulțumim tuturor celor care au fost alături de noi și ne-au încurajat, în special credincioșilor lugojeni pe umerii cărora a stat toată răspunderea. Dâșii și mulți din alte părți sunt **„ctitorii și binefăcătorii sfântului locașului acestuia”**. Ei sunt și vor fi în veci pomeniți la Sfânta Liturghie când preoții vor ieși cu Cinstitele Daruri și se vor ruga: **„Pe fericirii și pururea pomenirii ctitori ai sfântului locașului acestuia și pe alți ctitori, miluitori și făcători de bine, să-i pomenească Domnul Dumnezeu întru împărăția Sa. Amin”**

„Vrednic esti, Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava și cinstea și puterea ,căci Tu ai zidit toate lucrurile și prin voința Ta ele erau și s-au făcut”. (Apocalipsa 4,11). Amin

Pr. prot. onor. Ilie Albiciuc

DIN VIAȚA VICARIATULUI

З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

O ALTFEL DE ORĂ DE ISTORIE

Muzeul Parohiei Ortodoxe Ucrainene Sighetu Marmației, inaugurat și binecuvântat de către ÎPS Andrei, Mitropolitul Clujului în 2015, reprezintă materializarea dorinței părintelui Vicar Nicolae Lauruc de a cinsti moștenirea înaintașilor noștri pe aceste meleaguri.

Organizat inițial ca muzeu parohial, în jurul vechiului iconostas al bisericii din Sighet și a cărților de cult vechi de câteva secole, muzeul s-a îmbogățit, de-a lungul anilor, cu vechi cărți de cult și de rugăciuni, provenite din colecții particulare (familia Pipaș, din Tisa, familia deacului Petru Maricec), artefacte reprezentative pentru arta populară a ucrainenilor din Maramureș (costume populare, ceramică, obiecte din lemn sculptat). Muzeul a devenit, astfel, reprezentativ pentru ucrainenii din România, fiind singurul de acest gen.

În cadrul "Săptămânii altfel", grupuri de elevi de la Liceul Pedagogic "Taras Șevcenko" din Sighetu Marmației au vizitat acest muzeu. Luni și marți, 15-16 mai, au venit elevii de liceu, elevii claselor de gimnaziu și învățământ primar înființate pentru refugiații din Ucraina, însoțiți de Dl. Director Prof. Dr. Vasile Cureleac și cadre didactice.

Exponatele le-au fost prezentate de către Părintele Vicar Nicolae Lauruc și de către Pr. Marius N. Lauruc. Elevii au fost impresionați de obiectele expuse, unii adresând întrebări suplimentare legate de istoria ucrainenilor din România.

Cunoașterea istoriei și cinstirea creațiilor înaintașilor noștri sunt esențiale pentru descoperirea și afirmarea propriei identități.

Pr. Marius N Lauruc

ІНАКШИЙ УРОК ІСТОРІЇ

Музей Української Православної Парафії Сігету Мармаціей, урочисто відкритий і благословенний Блаженнішим Андреем, митрополитом Клужським у 2015 році, являє собою втілення бажання отця Вікарія Миколи Лаурука вшанувати спадщину наших предків на цих землях.

Спочатку організований як парафіяльний музей, навколо старого іконостасу церкви з Сігету, та багатовікових літургійних книг, музей з роками збагачувався старими літургійними та молитовними книгами з приватних колекцій (родини Піпашів, з Тиси / Микова, родини дяка Петра Марічека), репрезентативні артефакти народного мистецтва українців з Мараморощени (народне вбрання, кераміка, дерев'яні вироби). Таким чином музей став репрезентативним для українців Румунії, будучи єдиним у своєму роді.

Під час «Тижня інакшого навчання» групи учнів Педагогічного Ліцею імені Тараса Шевченка міста Сігету Мармаціей відвідали цей музей. Прийшли старшокласники, учні середніх і початкових класів, створених для біженців з України, у супроводі Пана Директора проф. д-р Василя Куреляка та викладачів. Експонати їм представили отець Вікарій Микола Лаурук і от. Маріус М. Лаурук. Учні були вражені експонатами, дехто ставив додаткові запитання, пов'язані з історією українців у Румунії.

Знання історії та шанування творинь наших предків є важливими для відкриття та утвердження своєї етнічної ідентичності.

от. Маріус М. Лаурук

HRAMUL BISERICII DIN BISTRA

Joi, 25 mai, Biserica Ortodoxă Ucraineană din Bistra și-a sărbătorit Hramul de "Înălțarea Domnului", într-un sobor de preoți în frunte cu Părintele Protopop Petru Rahovan și un număr impresionant de credincioși.

Părintele paroh Viorel Brotnei a mulțumit tuturor celor care au participat la Sfânta Liturghie și s-au rugat împreună, dând slava lui Dumnezeu

pentru toate!

Prof. Veronica Maria Rahovan

CONCURS DE POEZIE RELIGIOASĂ

Vicariatul Ortodox Ucrainean a organizat online, în premieră, cu binecuvântarea Înalt Preacucernicului Părinte Vicar Nicolae Lauruc, Concursul de poezie religioasă, adresat elevilor din clasele 0-12. În contextul declarării anului 2023 ca „An Comemorativ al imnografilor și cântăreților bisericești”, de către Sfântul Sinod al

Bisericii Ortodoxe Române, s-a hotărât inițierea acestui concurs de poezie cu tematică religioasă. Cultul ortodox este clădit în jurul imnografiei biblice și

patristice, întrucât limbajul poetic este cel mai potrivit pentru dialogul omului cu Dumnezeu.

Îi felicităm pe toți elevii care au participat la acest concurs cu propriile lor creații. Unii scriu, probabil, de ceva vreme poezii. Alții acum doar au încercat pentru prima dată această exprimare artistică. Îi îndemnăm pe toți să scrie în continuare. Atât scrierea poeziilor, cât mai ales citirea și înțelegerea lor ne face mai sensibili față de lucrurile esențiale.

Câștigătorii acestei prime ediții a concursului sunt: Proniuc Sofia (clasa a VIII-a) – Locul 1, Bilan Papyana (clasa a VII-a) – Locul II, Danko Mihaela (clasa a XII-a) – Locul III și Anișoreac Anastasia (clasa a IV-a) – Mențiune.

Organizarea acestui concurs ar fi fost imposibilă fără sprijinul profesorilor: Veronica Rahovan, Maria Clempușac, Vasile Bilan și a preacucernicilor părinți: Pr. Vicar Nicolae Lauruc, Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Viorel Brotnei, Pr. Virgil Brotnei, Pr. Sacaloș Mihai și Pr. Șanta Iulian. Lor le-a revenit sarcina dificilă de a nota fiecare poezie. Le mulțumim din suflet pentru efortul depus.

Pr. Marius N. Lauruc

Locul I: Proniuc Sofia, Sighetu Marmației, cls. a VIII-a, Școala Dr. Ioan Mihalyi de Apșa

Dă-mi viață Doamne

*Iar îți bat la poartă Doamne
Vreau să mă ascuți din nou
Vreau să-ți povestesc de toate
Tu să mă veghezi mereu
Duhul Sfânt mi-e călăuză
Când totu-n jur dispăre
Însă când îngeru-mi cântă
Totu-n jur prinde culoare
Am avut de toate-n viață
Lacrimi, zâmbete, speranță..
Însă mereu Tu mi-ai lipsit,
Tu, cel fără de sfârșit*

*Nu știu unde mă vei duce, Doamne
Însă un lucru a fost cert...
Tu ești lumina care
Luminează pașii mei*

Locul II: Bilan Papyana, Repedea , cls. a VII-a, Școala Profesională Repedea

Crearea lumii

1. Din nimic s-a creat totul!
Domnul a spus, „Să fie lumină “
Acesta a fost începutul,
Lumina a fost prima regină.
2. A doua zi s-au despărțit apele
Numind întinderea cer,
Acele au fost primele două etape,
Cerule a devenit lider.
3. Uscatul a fost numit pământ,
Apele numite mări,
A fost rafinement
Ca și cântecul de păsări.
4. Luminosul mândru Soare
Minunată frumoasă Lună,
Stelele trimițând o scrisoare
La o furioasă furtună...
5. A cincea zi păsările zburau,
Animalele mărilor tulburau apele.
Rândunicile cântau și creau,
Delfinii străbăteau zonele.
6. În a șasea zi ,fiarele și târătoarele au fost create
Omul a fost creat după asemănarea și chipul Domnului.
Gândite cu atenție toate,

Toate după mersul planului...

7.A șaptea zi ,ultima,
Dumnezeu S-a odihnit,
Totul a fost făcut din inimă,
Ce și-a propus a fost îndeplinit.

Locul III: Danko Mihaela, Poienile de sub Munte, cls. a XII-a, Liceul Pedagogic
Taras Șevcenko

Numai Domnul

Numai Domnul mi-a alinat suferința
Numai Domnul m-a înțeles
Eu nu sunt creată la întâmplare
Eu sunt copil de Dumnezeu
M-a scăpat de orice rău
Căci El este unicul Dumnezeu.
Domnul m-a strâns în brațe
Să mă scape de întunericul cel rău.
Nu mă voi demoraliza
Chiar dacă mi-e greu pe drum
Căci Domnul e cu mine
Și mâna Lui mă ține

Mențiune Anișoareac Anastasia, Sighetu Marmației, cls. a IV-a, Școala Dr. Ioan
Mihalyi de Apșa

VIAȚA LUI IISUS

Atunci când Domnul S-a născut,
Creștinii s-au dus,
Să-L vadă cu iubire
Pe Împăratul nou venit pe lume.
Când Irod a auzit,

A trimis trei magi să-L vadă,
Magii nu s-au mai întors
Aşa c-a vrut să-L omoare pe Hristos.
Când Iisus a crescut mare,
A avut cei doisprezece apostoli,
Dintre care Iuda
L-a trădat.
Au dat treizeci de arginți,
Unui soldat,
Pentru care să-L omoare,
Şi el a acceptat.
Domnul a fost batjocorit,
Apoi răstignit.
Lui Iuda i-a părut rău,
Şi a regretat păcatul său.
Când Hristos a înviat,
Lumea Lui s-a închinat,
Pentru a vedea minunea,
Că El la înviat.
Domnul lumii i-a arătat,
Că El e cel adevărat,
Adevăratul Mesia,
Care S-a răstignit pentru cei ce n-au crezut.
Când mama Sa a văzut,
S-a minunat şi bucurat,
Că al său Fiu
A înviat.
După patruzeci de zile,
El S-a înălţat,
La Tatăl Său,
Cel adevărat.
Şi oamenii
Au spus
Hristos S-a înălţat!
Pentru c-a făcut-o cu adevărat.

PREMIEREA PARTICIPANȚILOR LA CONCURSUL DE POEZIE RELIGIOASĂ

În ultima săptămână a anului școlar 2022 - 2023 au fost premiați elevii care au luat parte la Concursul online de poezie religioasă organizat de către Vicariat. Toți au primit diplome și daruri (cărți religioase în limba ucraineană și rechizite). Câștigătorii au fost premiați în biserica ortodoxă ucraineană din Sighetu Marmației de către Părintele Vicar Nicolae Lauruc și Părintele Protopop Petru Rahovan.

Câștigătorii acestei prime ediții a concursului sunt: Proniuc Sofia (clasa a VIII-a) – Locul 1, Bilan Papyana (clasa a VII-a) – Locul II, Danko Mihaela (clasa a XII-a) – Locul III și Anișoreac Anastasia (clasa a IV-a) – Mențiune. Pe lângă diplome și daruri, câștigătorii au fost recompensați cu o sumă de bani, cu sprijinul Parohiei Ortodoxe Ucrainene Sighet, din bunăvoința Părintelui Vicar.

Părintele Vicar i-a felicitat pe toți participanții, îndemnându-i să scrie poezii în continuare, să își cultive talentul, promițându-le că poeziile lor viitoare vor fi publicate în revista Vicariatului.

De asemenea, a mulțumit în mod deosebit preoților și profesorilor implicați activ în organizarea acestui concurs: Prof. Veronica Rahovan, Prof. Maria Clempuşac, Prof. Vasile Bilan, Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Viorel Brotnei, Pr. Virgil Brotnei, Pr. Sacaloş Mihai și Pr. Şanta Iulian.

Pr. Marius N. Lauruc

DESPRE POEZIE ȘI CREDINȚĂ

Redăm, în rândurile de mai jos, un scurt interviu realizat de către părintele Marius N. Lauruc cu Sofia Proniuc, câștigătoarea Concursului de poezie religioasă organizat, în premieră, anul acesta, de către Vicariatul Ortodox Ucrainean. Mai apoi vă invităm să lecturați alte creații ale tinerei poete din Sighetu Marmației, publicate, aici, în premieră. Concursul de poezie religioasă a reprezentat prilejul cu care Sofia a debutat, făcând o surpriză plăcută, astfel, nu doar familiei, dar și comunității ucrainene sighetene. Îi dorim mult succes în noua etapă a vieții ei, în frumoșii ani de liceu, nădăjduind că

scrierea poeziilor va ocupa cel puțin același loc de cinste, pentru ea, ca până acum.

Pr. M.N.L.: Ce înseamnă poezia pentru tine?

S.P.: Pentru mine poezia este un mod diferit de a mă descărca, de a transpune diferite emoții prin versuri. Pare ceva asemănător cu a scrie într-un jurnal dar totul este în versuri și are rimă și, bineînțeles, un limbaj aparte, pentru că fiecare vers și fiecare strofă pot avea mai multe înțelesuri. Și e foarte interesant cum fiecare le poate percepe altfel. Dar, aproape nimeni nu le poate percepe la fel cum o face autorul însuși.

Pr. M.N.L.: De când ai început să scrii poezii?

S.P.: Am început să scriu de câteva luni. Țin minte și acum, cum stăteam la birou într-o noapte și mi-au apărut câteva propoziții în minte și am avut impresia că rimează. Le-am scris și așa mi-a ieșit prima strofă și tot așa până mi-a ieșit prima poezie.

Pr. M.N.L.: Ce te inspiră?

S.P.: Inspirațiile sunt multe și diferite. De cele mai multe ori pur și simplu încep să leg niște cuvinte în minte, astfel formând un vers sau chiar o strofă întregă. Dar este nevoie să mi le notez undeva cât mai repede pentru că risc ca, de cele mai multe ori, să le uit. Uneori inspirația vine de la un sentiment sau o diferită stare ce mă predomină. Uneori doar stau și mă gândesc la o anumită persoană și versurile încep să curgă... și lista poate continua...

Pr. M.N.L.: Ai poeți preferați?

S.P.: Unul dintre preferații mei este celebrul poet Mihai Eminescu. Îmi place la nebunie limbajul lui și modul în care își expune emoțiile. De asemenea, îmi plac, la fel de mult, operele Anastasiei Herbil, care are, de asemenea, un limbaj deosebit. Dar fiecare poet are ceva al lui, ceva ce-l deosebește de restul. Astfel că îmi place câte puțin din toți.

Pr. M.N.L.: Majoritatea textelor din slujbele bisericești sunt fragmente de psalmi, imne și cântări religioase. Crezi că poezia ne ajută să înțelegem mai bine rugăciunea și să fim mai conectați la textele slujbelor?

S.P.: Poezia este un mod aparte de a transpune tot felul de idei; prin intermediul ei putem percepe orice. Dar, la fel cum slujbele bisericești ne

apropie mai mult de Dumnezeu, tot așa și poezia ne poate apropia de El și ne poate face să îl înțelegem într-un alt fel. De asemenea, tot ce se cântă în biserică sau tot ce are legătură cu cântările bisericesti, este tot un fel de poezie, dar cântată, care i se adresează direct Lui și care, da, ne face să înțelegem mai bine rugăciunea și să ne apropiem de Dumnezeu.

Pr.M.N.L.: Poezia reprezintă și un mijloc aparte de comunicare. Crezi că citirea și studierea poeziilor au o oarecare influență asupra modului în care comunicăm cu cei din jur?

S.P.: *Lecturând sau chiar scriind poezii ne putem dezvolta un oarecare limbaj influențat de poezie care devine mai colorat și plin de cuvinte noi din care oricând am putea forma o strofă sau un vers.*

Pr. M.N.L.: De ce ai recomanda celor de vârsta ta să acorde atenție poeziei?

S.P.: *Cred că cei de vârsta mea și cei mai mici au nevoie de poezie în viața lor ca să își dezvolte un vocabular colorat, ca atunci când se dezvoltă și cresc să aibă imaginație bogată. Astfel vor fi în stare să vadă mereu dincolo de cuvinte, dincolo de imagini și dincolo de orice întâlnesc în viață.*

*Doamne, Dumnezeul meu,
Tu din cer mă vezi mereu.
Eu sunt mică dar rezist,
Doar datorită Ție exist!
Doamne, Dumnezeul meu,
Cu Tine râd mereu.
Tu ești starea mea de bine,
Tu deții toată căldura-n Tine!
Doamne, Dumnezeul meu,
La tine mă rog mereu.
Tu mă depărtezi de rele,
Doar cu Tine am putere!
Doamne, Dumnezeul meu,
Vreau să fiu bine mereu.
Promit să Te ascult,
Ca să îmi fii mereu scut!
Îngerașul meu plecat*

Mi-e atât de dor de tine
Atât, atât de dor...
Ai plecat sus într-o steluță
Și m-ai lăsat singură să mor
Ai plecat acolo sus
În cerul îndepărtat,
Unde e căsuța ta,
Dar de mine sper că n-ai uitat
Tu strălucești cel mai tare
Mă uit la tine mereu
Acolo e frumos și bine
Însă nu și la mine...
Stau și aștept o minune
Însă luna într-una îmi spune
Că toate stelele sunt duse,
Către lumi demult apuse
Tu ce-ai mai rămas pe cer
Să-mi fi călăuză sper
Într-o noapte întunecoasă
Doar tu să-mi fi ultima șansă!
Ultima lumină din cer
De la tine vreau să o cer
Chiar dacă acum plâng și disper
În liniște aștept și sper,
C-ai să te întorci tot la mine..
Totuși încerc să înțeleg de ce ai plecat,
Ai plecat și ai uitat...
Acum, toată iubirea mea...
A rămas pentru o stea...

Steaua mea

*Steaua mea,
Frumoasă stea.
Ai plecat pe undeva,*

*Undeva în depărtări
Unde totu-i plin de nori.
Și te-am căutam mult,
Te-am căutat ani și zile.
Însă tot nu te-am găsit..
Se pare că....ai cam pierit..
Tu mă luminai mereu,
Erai parte din sufletul meu
Însă acum că ai plecat...
Toată lumina, tu mi-ai luat.
Te-ai urcat într-un norișor
Și te-ai încăpățânat să mai cobori.
M-ai lăsat fără lumină...
Doar cu o steluță plină.*

HRAMUL BISERICII DIN DRAGOMIREȘTI

Praznicele Impărătești ale Înălțării Domnului nostru Iisus Hristos la cer și Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile), au adus mare bucurie și în rândul credincioșilor ortodocși ucraineni din zona Banatului din cadrul Vicariatului nostru - Protopopiatul Lugoj.

Astfel, în duminica a VII-a după Paști, și-au sărbătorit hramul credincioșii parohiei ucrainene din Dragomirești cu un sobor de trei preoți: părintele paroh, Olvin Valerian Clempușac, părintele Mihai Cinar, din Știuca și părintele Virgil Brotnei, din Lugoj și credincioși evlavioși din localitate și împrejurimi. Părintele paroh a mulțumit lui Dumnezeu pentru toate

binefacerile revărsate peste comunitatea lor și credincioșilor participanți în comuniune de rugăciune. Hramul s-a incheiat cu agapa frățească organizată de credincioșii parohiei la Căminul Cultural din sat.

Pr. Virgil Brotnei

HRAMUL BISERICII DIN REMETEA MICĂ

A doua zi de Rusalii (Sf. Treime) a fost rândul credincioșilor ucraineni din Remetea Mică să îmbrace haine de sărbătoare cu ocazia hramului bisericii. Și aici au participat credincioșii din localitate și nu numai. La soborul de preoți slujitori de la Sf. Liturghie în frunte cu părintele Mihai Botiz, în număr de cinci, la înconjurarea bisericii, la

invitația părintelui paroh Dan Dologa și a credincioșilor comunității din Remetea Mică s-au alăturat și părinții frați români din vecinătate.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de protos în limba ucraineană, iar în limba română de Părintele Anișorac Vasile. Finalul praznicului a constat într-o agapă frățească dăruită de credincioșii parohiei cu sprijinul Comitetului de femei al parohiei și al autorităților locale în frunte cu domnul primar Ionel Lupu.

Pr. Virgil Brotnei

HRAMUL BISERICII DIN VALEA VIȘEULUI

A treia zi de Rusalii, Biserica Ortodoxă Ucraineană din Valea Vișeului, si-a sărbătorit Hramul Bisericii. Sfânta Liturghie s-a săvârșit în limba ucraineană în altarul de vară, într-un sobor de preoți și un număr impresionant de credincioși.

Cu prilejul acestei sărbători, din partea Vicariatul Ortodox Ucrainean din Sighetu Marmăției, au fost acordate diplome de recunoștință pentru rodnică activitate, a tânărului paroh Mihai Sacaloș, și părintelui pensionar Gheorghe Sacaloș, de asemenea și Consiliului parohial.

Frumosul cuvânt de învățătură, a fost rostit de Pr. Protopop Petru Rahovan, în limba ucraineană, în care a subliniat importanța și semnificația sărbătorii Pogorârii Duhului Sfânt, și a darurilor Duhului Sfânt revărsate în viața creștinilor.

Multumim lui Dumnezeu, pentru această zi frumoasă și binecuvantată

Prof. Veronica Maria Rahovan

HRAMUL BISERICII PAROHIEI POIENILE DE SUB MUNTE Nr. 1

Pe data de 6 iunie 2023, a avut loc sărbătoarea hramului Bisericii Ortodoxe Ucrainene Nr. 1 din Poienile de sub Munte. O mare de oameni au fost prezenți la această sărbătoare

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 10 preoți sub protia părintelui Vicar Nicolae Lauruc. Înainte s-a slujit parastasul pentru părintele Vasile Boico și preoteasa dânsului, care se odihnesc în cimitirul bisericii. S-au împărțit un mare număr de copii. Au fost prezente șase procesiuni îmbrăcate în portul lor frumos, tradițional. Chiar foarte mulți poienari au venit îmbrăcați

în portul lor frumos. Cuvântul de învățătură l-a rostit, în limba ucraineană, părintele vicar Nicolae Lauruc, subliniind diferența dintre Cincizecimea Vechiului Testament și cea creștină a Noului Testament.

Părintele paroh, Adrian Visovan, a mulțumit soborului de preoți, corului, primarului comunei și prefectului județului, prezenți la Sf. Liturghie, precumși tuturor celor care au sprijinit organizarea sărbătorii comunității. La final a fost felicitat cântărețul bisericii, Popovici Mihai, care a împlinit 40 de ani de slujire a bisericii.

Biserica parohiei, care se află lângă cea mai veche biserică de lemn a ucrainenilor din România, a fost zidită și sfințită în anii '80 ai secolului trecut. Într-o epocă în care regimul ceaușist ordona demolarea bisericilor și mănăstirilor care stăteau în calea "progresului", comunitatea ucrainenilor din Parohia Nr. 1 din Poienile de sub Munte, sub păstoria părintelui Nicolae Lauruc (1980-1990) a ales să se împotrivescă politicii regimului ateu. Atât părintele Nicolae Lauruc, cât și consilierii parohiali și credincioșii implicați activ în construirea lăcașului de cult, au trecut peste amenințările regimului comunist, peste vizitele nocturne ale ofițerilor Securității, peste pericolele (uneori chiar amenințări cu moartea) la care se expuneau. Pe curajul și jertfa lor s-a clădit biserica în care se vor ruga generațiile viitoare de credincioși ortodocși ucraineni din localitatea cu cea mai numeroasă comunitate ucraineană din România.

pr. Marius N. Lauruc

HARAMUL MĂNĂSTIRII „SFÂNTA TREIME”, PEREU

A doua zi de
Rusalii,
Mănăstirea Sfânta
Treime-Pereu
(Protopopiatul
Lugoj) și-a
sărbătorit hramul
cu un sobor
frumos de preoți
alături de
procesioni,

credincioși și pelerini din întreg Banatul.

Maica Stareță Stavrofora Sofronia Crismar, dimpreună cu duhovnicul mănăstirii, Părintele Nicolae Danco au mulțumit Sfintei Treimi pentru binecuvântatul praznic și tuturor celor prezenți pentru înfrumusețarea acestei sfinte zile de sărbătoare.

Pr. Virgil Brotnei

AJUTORUL OFERIT UCRAINEI / ГУМАНІТАРНА ДОРОМОГА ДЛЯ УКРАЇНИ

Locuitorii din zona Herson, grav afectați de inundațiile produse de distrugerea barajului de la Nova Kakhovka au nevoie, în aceste zile, de ajutorul întregii lumi. Chiar dacă dimensiunile dezastrului încă nu pot fi cunoscute, pe termen lung, în aceste clipe, regiunea respectivă se confruntă cu o criză umanitară. Vicariatul Ortodox Ucrainean a trimis vineri, 9.06, prin intermediul Asociației Umanitare “Zakarpatska Huțulscena” un ajutor umanitar constând în produse alimentare și produse igienă personală.

În parteneriat cu Asociația maramureșenilor de pretutindeni, a fost trimis un ajutor umanitar (alimente) în zona Donețk, unde produsele au fost distribuite oamenilor nevoiași.

A fost oferit un sprijin financiar în sprijinul transportului umanitar efectuat de către Dl Prof. Tivodar Dorin la casa de copii din Domboke, Transkarpatia. Au fost achiziționate produse alimentare.

Realizarea acestor transporturi nu ar fi fost posibilă fără ajutorul Parohiei Ortodoxe Ucrainene Repedea (P.C. Părinte Protopop Petru Rahovan), Parohiei Ortodoxe Ucrainene Crasna Vișeului (P.C. Pr. Vasile Ardelean), al Dnei Dorina Zdroba și al voluntarilor inimoși

ai Parohiei Sighet.

Mulțumim tuturor celor implicați. Puteți sprijini această campanie fie prin donații (RO98BRDE250SV02532432500, Vicariatul Ortodox Ucrainean), fie cu produse alimentare neperisabile, produse de igienă, la centrul de colectare al Vicariatului, din Sighetu Marmației (tel. 0760321594, pr. Consilier Marius N. Lauruc).

pr. Marius N. Lauruc

Жителі Херсонської області, які сильно постраждали від повені внаслідок руйнування дамби Нової Каховки, потребують у ці дні допомоги всього світу. Якщо розміри катастрофи ще не можуть бути відомі, у довгостроковій перспективі, на даний момент регіон стикається з гуманітарною кризою. У п'ятницю, 9.06, Український Православний Вікаріат надіслав через Благодійну Організацію «Закарпатська Гуцульщина» гуманітарну допомогу у вигляді продуктів харчування та засобів особистої гігієни.

У партнерстві з Б.О. "Asociația Maramureșenilor de pretutindeni" гуманітарна допомога (продовольство) була направлена в Донецьку область, де її роздавали нужденним людям.

Фінансова підтримка була надана на підтримку гуманітарного транспорту, здійсненого професором Тиводаром Доріном до дитячого будинку в Домбоке, Закарпаття. Були закуплені продукти харчування.

Здійснення цих перевезень було б неможливе без допомоги Української Православної Парафії з Кривого (отець Протоіерей Петро Рагован), Української Православної Парафії з Красного (от. Василь Арделян), пані Доріни Здроби та сердечних волонтерів парафії Сігет.

Дякуємо всім причетним. Ви можете підтримати цю акцію або пожертвами (RO98BRDE250SV02532432500, Український Православний Вікаріат), або нешвидкопсувними харчовими продуктами, засобами гігієни, в центрі збору Вікаріату в Сігету Мармаціей (тел. 0760321594, от. Радник Маріус М. Лаурук).

от. Маріус М. Лаурук

HRAMUL BISERICII DIN REMEȚI

În Duminica Tuturor Sfinților, a avut loc hramul bisericii ortodoxe ucrainene, din localitatea Remeți. Înainte de Sfânta Liturghie s-a săvârșit Parastasul de obște. A urmat sfinținea unei frumoase cruci, sculptată în stejar, dăruită de Ioan Colder, fiu al satului.

Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de preoți în frunte cu părintele Vicar Lauruc Nicolae alături de părintele Protopop Rahovan Petru. Cuvântul de învățătură a fost rostit în limbile română și ucraineana de către părintele Vicar, care a vorbit despre necesitatea cinstirii sfințelor sărbători.

Părintele Protopop l-a felicitat pe sculptorul Ioan Colder, căruia i-a înmânat o icoană. La final părintele paroh, Clem Marius Vladimir, le-a mulțumit preoților, curatorilor, credincioșilor, conducerii Primăriei și tuturor celor care au contribuit la organizarea sărbătorii comunității. La procesiune au participat, în număr mare, tineri, copii și credincioși.

pr. Marius N. Lauruc

URMELE SFINȚILOR UCRAINENI ÎN ROMÂNIA /СЛІДИ УКРАЇНСЬКИХ СВЯТИХ В РУМУНІЇ

În Duminica tuturor sfinților români / ucraineni, Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighetu Marmației, cu sprijinul Memorialului Victimelor Comunismului și al Rezistenței a organizat un pelerinaj virtual pe urmele celor mai cunoscuți sfinți ucraineni care au trăit ori propovăduit pe teritoriul

actual al României.

Această călătorie a început la Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței, unde Părintele Vicar Nicolae Lauruc le-a vorbit celor prezenți despre sfântul ucrainean cel mai apropiat de zilele noastre, Sf. Alexie Carpatinul, care a pățimit în închisoarea sigheteană între anii 1914-1918. Aceste ținuturi făceau parte din Imperiul Austro-Ungar, iar Biserica Ortodoxă era interzisă în acele vremuri. Ieromonahul Alexie Kabaliuk săvârșea Sfânta Liturghie, dar și alte Sfinte Taine și slujbe, în casele private ale credincioșilor ucraineni din împrejurimile Sighetului. Din această pricină a fost arestat și

condamnat, în urma unui proces de răsunet, alături de alți credincioși ortodocși, la 4 ani de închisoare.

La câteva decenii distanță, sub o altă oblăduire, comunistă, închisoarea sigheteană a devenit loc de osândă pentru toți cei pe care regimul comunist îi dorea eliminați: conducătorii celorlalte partide politice, foști miniștri, secretari de stat, academicieni, liderii Bisericilor Catolice. Aici au ajuns și câțiva teologi și preoți ortodocși români. Cei mai cunoscuți sunt: Ioan Lupaș (fost protopop de Săliște, istoric, Președintele Secției de istorie a Academiei Române, ministru în mai multe guverne), Ioan Gh. Savin (Profesor la Facultățile de Teologie de la Chișinău și București, Secretar de Stat la Ministerul Educației Naționale, membru al mișcării isihaste „Rugul Aprins”), preotul bucureștean Mihai Balica (transferat de la Aiud în 1957).

Următorul popas a fost făcut la Muzeul Parohiei Ortodoxe Ucrainene Sighetu Marmăției, în vecinătatea fostei închisori. Aici, Părintele Vicar le-a prezentat credincioșilor în special obiectele care au legătură directă cu Sf. Alexie: un Ceaslov dăruit familiei unei foste (trecută la cele veșnice acum câțiva ani) credincioase a parohiei cu ocazia botezului tatălui ei și textul acuzării, publicat în limba maghiară, citit la procesul în urma căruia Sf. Alexie a fost condamnat.

Ultima oprire a acestui pelerinaj virtual a fost la biserica Parohiei. Aici, lângă o părticică din moaștele Sfântului Alexie, pr. Marius N. Lauruc a susținut o mică prezentare a vieții și activității celor mai cunoscuți sfinți ucraineni de pe teritoriul României: Sfântul Vasile de la Poiana Mărului (care a pus un accent deosebit pe redescoperirea și asimilarea scrierilor isihaste), Sfântul Paisie Velickovschi (ales, cu binecuvântarea P.F. Patriarh Daniel ocrotitor la

Vicariatului Ortodox Ucrainean din România), a cărei activitate a influențat spiritualitatea tuturor popoarelor ortodoxe și Sf. Alexie Carpatinul.

La sfârșit, cei prezenți au vizionat un documentar de excepție despre Sfântul Paisie Velicikovschi, realizat de către Trinitas TV.

Mulțumim Memorialului Victimelor Comunismului și al Rezistenței pentru sprijin și colaborare.

pr. Marius N. Lauruc

У Неділю всіх румунських / українських святих, Українська Православна Парафія з Сігету, в партнерстві з Меморіалом Жертвам Комунізму, організувала віртуальне паломництво слідами найвідоміших українських святих, які жили чи

проповідували на сучасній території Румунії.

Ця подорож розпочалася біля Меморіалу Жертвам Комунізму, де отець Вікарій Микола Лаурук розповів присутнім про найближчого до наших днів українського святого, святого Алексія Карпатського, який постраждав у в'язниці Сігету між 1914-1918. Ці землі входили до складу Австро-Угорської Імперії, а Православна Церква в ті часи була заборонена. Ієромонах Алексій Кабалюк звершував Святу Літургію, а також інші Святі Тайни та богослужіння в приватних домів українських вірників в околицях Сігету. За це він був заарештований і після суду засуджений разом з іншими православними до 4 років ув'язнення.

Кілька десятиліть потому, під комуністичною владою, в'язниця Сігету стала місцем засудження для всіх, кого комуністичний режим хотів

знищити: лідерів інших політичних партій, колишніх міністрів, державних секретарів, науковців, лідерів Католицьких Церков. Сюди також прибуло кілька богословів і румунських православних священиків. Найбільш відомі: Йоан Лупаш (колишній декан Селіште, історик, президент секції історії Румунської Академії), Йоан Г. Савін (професор теологічних факультетів у Кишиневі та Бухаресті, державний секретар Міністерства Освіти, учасник ісихастського руху «Неопалима Купина»), бухарестський священик Міхай Баліка (переведений з Аюда в 1957 р.).

Наступна зупинка була в Українському православному парафіяльному музеї Сігету Мармацієй, недалеко колишньої в'язниці. Тут от. Вікарій представив вірним головно речі, які безпосередньо пов'язані до святого Алексія: Часлов, подарований батькові колишнього парафіянина, та текст звинувачення, опублікований угорською мовою, зачитаний на суді, після якого святий був засуджений.

Останньою зупинкою цього віртуального паломництва була парафіяльна церква. Тут, біля частинки мощей святого Алексія, от. Маріус Н. Лаурук представив невелику презентацію життя та діяльності найвідоміших українських святих на території Румунії: святого Василя з Пояни Мерулуй, святого Паїсія Величковського (вибраний, з благословення Блаженнішого Патріарха Даниїла, покровителем Українського Православного Вікаріату в Румунії), який, своєю діяльністю вплинув на духовність усіх православних народів і преподобного Алексія Карпатського.

На кінці, присутні переглянули унікальний документальний фільм про преподобного Паїсія Величковського, вироблений Trinitas TV, телеканал Румунського Патріархату.

от. Маріус М. Лаурук

HRAMUL MĂNĂSTIRII RUSCOVA

Sfânta Liturghie a fost săvârșită în Sfântul lăcaș de către un sobor mare de preoți în frunte cu Părintele Vicar Nicolae Lauruc. Biserica și curtea bisericii au fost pline de credincioși care au stăruiet în rugăciune. Din sobor a făcut parte și fostul vicar pr. I. Pițura, ctitorul acestei mănăstiri.

Predica a fost rostită în limba ucraineană de către Părintele vicar Nicolae Lauruc, despre viața Sfântului Ioan Botezatorul și a Sfinților ostenitori, care au

primit binecuvântare de la Dumnezeu drept răsplată pentru post, rugăciune și îndelungă răbdare.

Iar Părintele Protopop Petru Rahovan, a rostit cuvântul de învățătură în limba română, iar la sfârșit a mulțumit soborului de preoți, credincioșilor, și tuturor celor care au contribuit la organizarea hramului.

Pr. Protopop Petru Rahovan

ГРУПА МОЛОДІ З УКРАЇНИ В СІГЕТСЬКІЙ ЦЕРКВІ

На пропозицію Пана проф Мар'яна Ферцаді з українського ліцею імені Тараса Шевченка, група молоді (28 осіб і одна учителька та одна лікарка) відвідували українську православну церкву з Сігету на Рожднство Івана Хрестителя. Це сталось після обіду о 15, 30 год. От вікарій Микола Лаурук

сказав їм пару слів про церкву, про духовні скарби церкви: святі мощі та про розпис церкви який добре зберігається завдяки добрих художників зі Львова, під керуванням проф Академії К. Марковича. Наприкінці всі сказали молитву Отче наш за мир на Україні. Всі були помировані,

поклонялись святим мощам, а пані добродійка Маргарета вручила кожній особі скромний податок, а отець вікарій вручив 50 євро для допомоги дітям яких батьки були поранені в цій несправедливий війні. Відходячи з церкви, румунська учителька з Сеін та учителька і лікарка з міста Калуш (звідки були ці гості) щиро подякували церкві за приємну зустріч.

от. Вікарій Микола Лаурук

HRAMUL BISERICII DIN VOCICOIU MARE

În ziua Hramului, s-au adunat mulți credincioși din parohiile ortodoxe ucrainene ale Vicariatului Ortodox Ucrainean, Protopopiatului Sighetu Marmăției.

Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu Părintele Protopop Petru Rahovan. Acesta a rostit un

cuvânt de învățătură în limba ucraineană, despre Evanghelia de astăzi și despre viața Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Părintele paroh Nicolae Covaci, a mulțumit Bunului Dumnezeu, conducerii Vicariatului, preoților, credincioșilor precum și conducerii U.U.R, pentru ajutorul acordat la buna desfășurare a hramului.

Pr. Protopop Petru Rahovan

HARAMUL BISERICII DIN CRASNA VIȘEULUI

12 iulie - Sărbătoarea Sfinților Apostoli Petru și Pavel - Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Crasna Vișeului.

Sfânta Liturghie a fost condusa de părintele Protopop Petru Rahovan, împreună cu un număr impresionant de preoti.

Înainte de Sfânta Liturghie a avut loc parastasul de obște și sfințirea crucii la mormântul părintelui vrednic de pomenire Ardelean Vasile.

Cuvântul de învățătură în limba română, a fost rostit de Pr. Dumitru Păduraru, de la Biserica „Sfinții Atanasie și Chiril” de la Iași și în limba ucraineană de Părintele Protopop Petru Rahovan despre viața și activitatea Sfinților Apostoli Petru și Pavel.

Părintele paroh Ardelean Vasile a mulțumit tuturor celor prezenți, conducerii Vicariatului, preoților, procesiunilor și credincioșilor prezenți într-un număr impresionant.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Părintele Protopop Petru Rahovan

HARAMUL BISERICII DIN REȘIȚA

Bucurie duhovnicească la hramul parohiei ucrainene Sfinții Apostoli Petru și Pavel din Reșița

Preasfințitul Părinte Lucian a participat la hramul bisericii comunității ucrainene din Reșița

Din încredințarea și cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Preasfințitul Părinte Lucian, Episcopul Caransebeșului a slujit miercuri, 12 iulie, în Parohia Ortodoxă Ucraineană „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” din

Reșița. Ierarhul a oficiat Sfânta Liturghie în biserica parohială alături de un numeros sobor de preoți români și ucraineni, din care au făcut parte P.C.

Părinte Vicar Nicolae Lauruc și P.C. Părinte Protopop Petru Rosoca în ziua în care acest sfânt locaș își sărbătorește ocrotitorii, după calendarul neîndreptat. Răspunsurile liturgice au fost date de Corul ucrainean din Sighetu Marmației.

Au participat la această sărbătoare autorități centrale și locale, credincioși români și ucraineni, precum și mai multe oficialități. În cadrul Sfintei Liturghii au fost înălțate și rugăciuni de pace și de bună înțelegere între oameni.

Tot cu prilejul acestei sărbători Preasfințitul Părinte Lucian a oferit din partea Părintelui Patriarh Daniel, comunității de ucraineni din Reșița, o diplomă omagială cu medalie. Totodată, părintele paroh Petru Popovici i-a oferit Preasfințitului Lucian o icoană și alte daruri.

„La această frumoasă aniversare, Părintele Patriarh Daniel i-a dăruit părintelui paroh și ctitor Petru Popovici, diploma omagială cu medalie, recunoscându-i meritele deosebite și din punct de vedere spiritual, pastoral, liturgic, dar și din punct de vedere gospodăresc. Știm cu toții că aici la Reșița nu a existat o biserică ucraineană, iar părintele Petru Popovici s-a ostenit foarte

mult și a reușit cu ajutorul lui Dumnezeu să ridice o biserică preafrumoasă, o biserică care să-i adune pe toți ucrainenii din Reșița și nu numai, dar sunt convins că în această biserică intră adeseori și credincioși români care se roagă și participă alături de credincioșii ucraineni la sfintele slujbe”, a subliniat Preasfințitul Lucian.

Anul 2023 este și un an aniversar pentru comunitatea ucraineană din Reșița, deoarece în urmă cu 10 ani a fost târnosită biserica de pe malul Bârzavei. „Cu bucurie sfântă am revenit în biserica ucraineană din Reșița la 10 ani după târnosire, la hramul acestei biserici, ca împreună, în limba ucraineană și limba română, să-i cinstim pe stâlpii Bisericii creștine, pe Apostolii lui Hristos, Petru și Pavel. Astăzi, foarte mulți ortodocși români au venit și s-au rugat împreună cu credincioșii ucraineni și am slujit în limba ucraineană, am slujit în limba română, căci suntem frați și surori în Hristos Domnul, Cel răstignit și înviat pentru noi și pentru a noastră mântuire”, a mai spus ierarhul.

Piatra de temelie a bisericii ucrainene din Reșița cu hramul „Sfinții Apostoli Petru și Pavel”, a fost pusă în data de 23 martie 2003. De atunci până în 2015 sfintele slujbe au fost oficiate într-o capelă de lemn special amenajată pe terenul donat bisericii. După finalizarea casei parohiale, pentru o mai bună desfășurare a serviciilor religioase s-a amenajat o nouă capelă la parterul casei parohiale unde s-a slujit până la terminarea bisericii noi. Târnosirea sfântului locaș a fost săvârșită în 2 iunie 2013. Biserica a mai primit cu ocazia târnosirii un al doilea hram, pe „Sfinții Împărați Constantin și Elena”.

Pr. Petru Popovici

HRAMUL BISERICII POIENILE DE SUB MUNTE Nr. 3

Pe data de 13 iulie, Parohia Ortodoxă Ucraineană Poienile de sub Munte 3 și-a sărbătorit hramul - Soborul celor 12 Apostoli. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor în frunte cu Părintele Protopop Petru Rahovan.

Credincioșilor prezenți la acest praznic li s-au alăturat tradiționalele procesiuni („protesii”) care au cântat pricesne înainte și după Liturghie.

În cuvântul de învățătură, Părintele Protopop a vorbit despre importanța și rolul sfinților apostoli. La sfârșit a felicitat comunitatea credincioșilor păstoriți de P.C. Părinte Iulian Șanta pentru credința lor și pentru lucrările efectuate la lăcașul de cult.

Părintele Paroh I. Șanta a mulțumit preoților prezenți la hram și credincioșilor care au contribuit la organizarea celei mai importante sărbători a comunității lor.

pr. Marius N. Lauruc

HRAMUL BISERICII DIN CRASNA VIȘEULUI – MAIDAN

„Soborul celor 12 Apostoli” reprezintă a doua zi de sărbătoare în sânul comunității credincioșilor ortodocși ucraineni din Crasna Vișeului. Azi, 13 iulie, aceștia au sărbătorit hramul Bisericii din Maidan. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de către Părintele Paroh Vasile Ardelean alături de preoți din localitățile învecinate, invitat special fiind Părintele Dumitru Păduraru, din Iași, care a rostit și cuvântul de învățătură.

Pr. Marius N Lauruc

TABĂRA ORTODOXĂ A BUCURIEI

În perioada 17-18 iulie 2023 a fost organizată "Tabăra Ortodoxă a Bucuriei" care a ajuns la cea de-a doua ediție.

Organizatorii principali au fost: Mănăstirea Ortodoxă Ucraineana „Sfanta Treime“, Pereu-Ciresul, Parohia Ortodoxă Ucraineană Pădureni din cadrul Protopopiatului Ortodox Ucrainean LUGOJ, în parteneriat

cu Parohiile Tapia, Jabăr și Sacoșul Mare din cadrul Protopopiatului Ortodox Român Lugoj.

Au participat în jur de 130 de copii și 50 de voluntari.

Au fost două zile pline de bucurie duhovnicească, majoritatea copiilor s-au spovedit și s-au împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos, dar și cu multe activități didactice și recreative organizate de către voluntarii implicați în acest Proiect.

Pe lângă pictură, drumeție, foc de tabără, chitară și cântece de veselie, în ultima zi copiii au avut parte și de o baie minunată în râul Nadragel din Poiana de lângă cetatea Jdioarei.

Pe lângă aceste activități copiii au avut șansa să se bucure și de prezenta Pompierilor, Poliției și a Crucii Roșii. Au avut ocazia să vadă cum se acordă primul ajutor în caz de accident din partea voluntarilor Crucii Roșii, să vadă cum se stinge un incendiu cu instrumentele din dotare ale pompierilor precum și multe informații de comportament corect pe drumurile publice ca și pietoni sau bicicliști.

Bucătarului Paul și echipei de la bucatarie; Profesorilor și voluntarilor implicați; Părinților și copiilor pentru încrederea acordată.

Ieromonah Nicolae Danco, Pr. Ioan Virgil Brotnei

MITROPOLITUL IOAN, ÎN MIJLOCUL CREDINCIOȘILOR UCRAINENI DIN LUGOJ

Duminică, 30 iulie, parohia ortodoxă ucraineană din Lugoj a sărbătorit 30 de ani de la târnosire (1993-2023).

Cu acest prilej, cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan al Banatului a săvârșit Sfânta Liturghie împreună cu peste 20 de preoți ucrainieni și români, dintre care amintim pe părintele consilier Timotei Anișorac de la Centrul eparhial, părintele propop Petru Rosoca al protopopiatului ucrainean Lugoj, părintele propop onorific Ilie Albiciuc, părintele propop Ionuț Furdean al protopopiatului românesc Lugoj și părintele

prof. Marius Florescu de la Facultatea de Teologie din Timișoara.

Au fost de față ctitori, binefăcători, numeroși credincioși ucrainieni și români din Lugoj și din alte localități și reprezentanți ai comunității ucrainienilor din România.

Răspunsurile liturgice au fost date de corul parohiei condus de prof. Vasile Gabriel Bilan și de credincioși din alte parohii ucrainiene.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de Părintele Mitropolit Ioan.

După slujbă, din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel a fost înmănată diploma cu medalie a Anului omagial 2023 pentru părintele vicar dr. Nicolae Lauruc de la Sighetu Marmației, părintele vicar onorific Ioan Pițura, părintele protopop Petru Rosoca, părintele protopop onorific Ilie Albiciuc și părintele paroh Ioan-Virgil Brotnei.

Din partea parohiei, Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Ioan a primit un set de engolpion cu cruce, iar părintele consilier Timotei Anișorac și părinții protopopi Petru Rosoca și Ilie Albiciuc au primit câte o cruce pectorală. Tot din partea parohiei s-au înmănat diplome de recunoștință pentru ctitorii, lucrătorii și ostenitorii sfintei biserici.

La final a fost obișnuita procesiune în jurul bisericii, cu citirea Evangheliilor și cu rostirea ecteniilor.

Se aduc mulțumiri procesiunilor (Protesiilor) din Cornuțel Banat respectiv Știuca, și tuturor credincioșilor.

pr. Ioan Virgil Brotnei